Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7215 | Duminică 8 ianuarie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

PATRIMONIUL CHIMIC AL AGRICULTURII trebuie valorificat științific, cu maximum de randament

COMBINATUL DE ÎNGRĂȘĂMINTE AZOTOASE DIN PIATRA NEAMȚ — UNA DIN PRINCIPALELE UNITĂȚI CARE CONTRIBUIE LA CHIMIZAREA AGRICULTURII

Foto : Gh. Vințilă

Nicolae IONESCU
vicepreședinte
al Consiliului Superior al Agriculturii

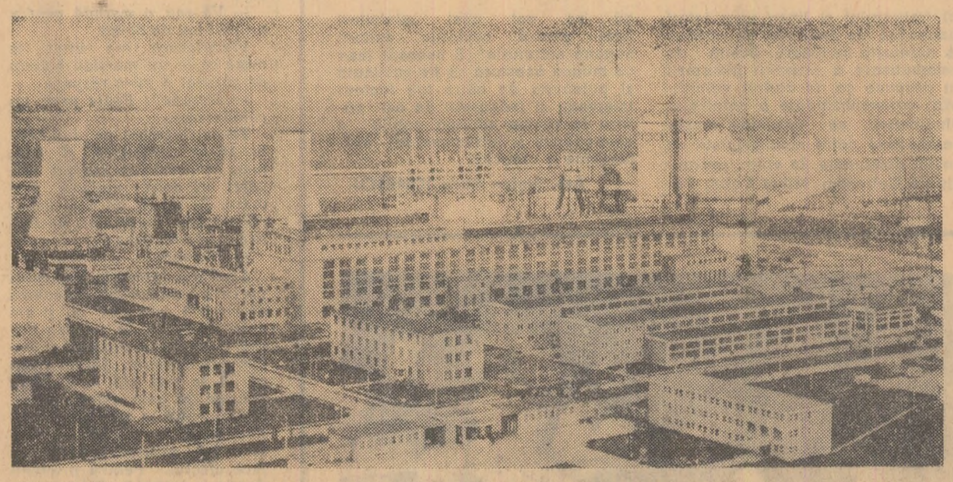

Chimizarea agriculturii — folosirea îngrășămintelor chimice, a insecto-fungicidelor și a substanțelor erbicide — constituie un mijloc principal de sporire a producției agricole. Ritmul rapid în care s-a dezvoltat și continuă să se dezvolte industria chimică din țara noastră a făcut posibilă aprovizionarea agriculturii cu cantități sporite de îngrășăminte chimice. Dacă în 1960 se foloseau 71 000 tone îngrășăminte chimice, socotite în substanță activă, cantitatea acestora a sporit la aproape 400 000 tone în anul trecut. Pentru 1967 se prevede, prin Planul de Stat, ca agricultura să primească 530 000 tone îngrășăminte chimice-substanță activă, adică cu circa 180 000 tone mai mult decît în 1966. Cu cantitatea care se va folosi în agricultură, norma medie de îngrășămînt-substanță activă la hectarul arabil va fi de 59 kg, ceea ce reprezintă o fertilizare moderată.

Avînd în vedere că la fertilizarea terenurilor arabile o contribuție importantă o au și îngrășămintele naturale, rezultă că îngrășămintele chimice se vor putea aplica în doze mai mari, cu asigurarea unui echilibru bine armonizat între elementele fertilizante.

Paralel cu creșterea cantităților de îngrășăminte chimice, s-a acordat o atenție deosebită introducerii în fabricație și folosirii în producția agricolă a unor sortimente noi de îngrășăminte simple și combinate, precum și îmbunătățirii însușirilor chimice și fizice. Îngrășămintele sînt livrate în cea mai mare parte sub formă granulată și au un conținut sporit de substanță activă. Prin introducerea acestor sortimente vor fi reduse cheltuielile de transport și încorporare în sol. Comparativ cu 1966, în acest an agricultura va primi cu circa 270 la sută mai multe îngrășăminte cu azot sub formă de uree. De asemenea, cantitățile de îngrășăminte complexe vor crește cu 75 la sută.

Pentru apărarea culturilor agricole de dăunători și boli, industria chimică va asigura produse fitosanitare într-un sortiment mai bogat și în cantități sporite. Față de cele peste 80 000 tone produse cît s-au livrat în anul 1966, în acest an vor fi puse la îndemîna agriculturii 86 000 tone de preparate fitosanitare, într-o gamă mai variată. Vor fi asigurate cantități mai mari de acaricide și de produse organofosforice.

Cercetările întreprinse cu îngrășăminte chimice de către stațiunile experimentale și rezultatele obținute de către unitățile de producție au demonstrat posibilitățile mari care există pentru creșterea producției vegetale. Eficiența îngrășămintelor asupra producției agricole este cu atît mai ridicată, cu cît folosirea lor este însoțită de ansamblul complexului de măsuri agrotehnice, aplicat în mod diferențiat.

Dintre factorii care determină mărirea efectului îngrășămintelor și pe a căror cunoaștere trebuie bazată aplicarea rațională a acestora, cei mai importanți sînt: cerințele de substanțe nutritive în diferite stadii de vegetație ale speciilor și soiurilor de plante cultivate; însușirile de fertilitate ale tipurilor de sol; condițiile climatice ale fiecărei zone și microzone, plantele premergătoare; folosirea resurselor de îngrășăminte organice; asigurarea unui raport optim între principalele elemente fertilizante; adoptarea unui sistem rațional de lucrare a solului; folosirea îngrășămintelor într-o stare fizico-chimică corespunzătoare; combaterea acidității solului și a excesului de apă din zonele umede și folosirea irigațiilor. Cunoașterea și stăpînirea de către cadrele tehnice agronomice a acestor factori va duce la o folosire rațională a îngrășămintelor chimice, contribuind la obținerea unui spor rentabil de produse agricole, cît și la îmbunătățirea corespunzătoare a calității recoltelor.

(Continuare în pag. a III-a)

Colectivele întreprinderilor își iau angajamente pentru RIDICAREA NIVELULUI CALITATIV AL ACTIVITĂȚII ECONOMICE

Uzina metalurgică Iași

Dezbătînd cu însuflețire sarcinile de plan pe anul 1967, în spiritul concluziilor prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Uzina metalurgică Iași au reușit să mobilizeze importante rezerve interne, pe baza cărora se angajează să obțină peste plan :

— 2 900 000 lei la producția globală ;
— 2 900 000 lei la producția marfă vîndută și încasată ;
— 200 tone de țevi sudate ;
— 200 tone de profile ;
— 0,5 la sută spor la productivitatea muncii ;
— 500 000 lei economii la prețul de cost ;
— 500 000 lei beneficii.

Întreaga depășire de plan o vom realiza pe seama creșterii productivității muncii, iar **produsele ce se vor fabrica peste plan vor fi executate în cea mai mare parte din metal economisit.**

Hotărîți să contribuim la creșterea nivelului calitativ al produselor, ne angajăm ca **producția de țevi de calitatea I să reprezinte cel puțin 95 la sută din întreaga cantitate realizată.** Totodată, vom intensifica eforturile pentru satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor beneficiarilor cu noi produse. În acest scop vom asimila peste prevederile planului tehnic 10 noi tipodimensiuni de țevi și 10 tipodimensiuni de profile.

Pentru îndeplinirea acestor angajamente, colectivul uzinei și-a propus să aplice o serie de măsuri tehnico-organizatorice : ridicarea nivelului de calificare pe meserii la 1 000 de salariați, reducerea numărului și duratei opririlor accidentale ale utilajelor, pregătirea subansamblelor de rezervă, ridicarea nivelului calitativ al reparațiilor etc.

Gospodăria agricolă de stat Leorda, regiunea Suceava

Agricultura poate aduce o contribuție mai mare la creșterea venitului național. Această cerință, subliniată de plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, a stat în centrul dezbaterii sarcinilor de plan pe acest an de către colectivul gospodăriei agricole de stat Leorda.

Bizuindu-se pe experiența dobîndită, salariații gospodăriei au analizat temeinic posibilitățile de a depăși sarcinile ce le revin în acest an și s-au angajat să realizeze peste prevederile planului :

— 3 000 000 lei la producția globală ;
— 2 500 000 lei la producția marfă ;
— 2 000 000 lei economii la prețul de cost ;
— 1 500 000 lei beneficii ;
— 3 la sută la productivitatea muncii.
Se vor realiza 4 000 kg porumb boabe la hectar față de 3 575 kg planificat ;

Vor fi livrate peste plan :

— 100 tone de soia ;
— 250 hl lapte de vacă ;
— 200 tone carne de porc.

Pentru realizarea acestui angajament, colectivul G.A.S. Leorda va aplica o agrotehnică avansată, va asigura animalelor o furajare rațională și eficientă, o îngrijire atentă. Totodată, va acorda o atenție sporită întăririi disciplinei în muncă, ridicării nivelului pregătirii profesionale.

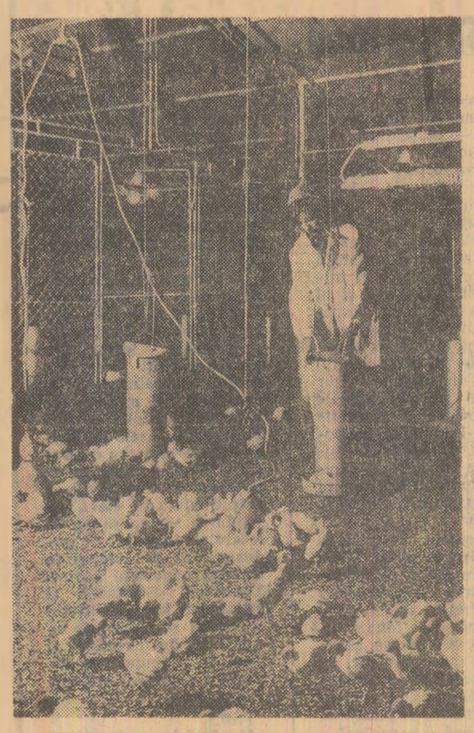

G.A.S. Periș. Într-o hală a Combinatului avicol Tîncăbești. (Foto : Agerpres)

TIRANIA INERȚIEI

Ștefan LUCA

OPINII

Tirania inerției ! Am întîlnit-o îmbrăcînd aspecte deosebite, în esență exercitîndu-se cu aceeași virulență, indiferent de profesiune. Mă aflam la Oradea, într-una din marile uzine ale orașului. Sînt cîțiva ani de atunci. Unul din muncitori, distingîndu-se prin pricepere, îndemînare, amintit frecvent printre fruntașii secției, începuse să bată pasul pe loc, după cum spuneau tovarășii săi. O dată cu mulțumirea de sine, o și mai mare doză de comoditate stopaseră ascensiunea de pînă atunci. Omul atinsese o limită, un plafon, peste care nu mai voia să treacă. Prezentate astfel, simplu, faptele meritau o analiză, pe care colectivul secției n-a întîrziat s-o întreprindă, mai ales că uzina se afla într-o perioadă de intensă prefacere tehnică și avea nevoie de toate forțele sale, de toți oamenii săi pentru a se depăși. Dintr-un muncitor de frunte omul nostru devenise un mediocru. Mie, spunea el, îmi ajunge cît știu, nu lucrez mai slab decît alții, n-am regresat. Sînt tot același. Asta se poate, i-au răspuns tovarășii, se și vede că ești același. Uzina noastră însă nu mai este aceeași, ea se dezvoltă într-una, ceea ce pare azi suficient, mîine înseamnă insuficient. Tovarășii tăi te-au ajuns și cîțiva din ei te-au și întrecut, pe tine, care pînă mai ieri erai cel mai bun om al secției. Se prea poate ca — comparîndu-te cu tine însuți — ție să ți se pară că n-ai regresat ; dar dacă luăm lucrurile din punctul de vedere al uzinei greșești. Uzina a **progresat,** oamenii știu mai mult, din ce în ce mai mult, iar tu — față de cerințele și stadiul de dezvoltare a uzinei — ai rămas în urmă. Soluția, în acest caz, se prezenta ca singură. Smuls de sub tirania inerției, omul și-a regăsit cadența și a reintrat în pluton.

Se întîmplă și altfel. Se întîmplă ca răul să fie adînc înrădăcinat, să devină o concepție de viață. Am cunoscut oameni

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

■ CUM AM DEPĂȘIT IMPASUL LA RENTABILITATE
■ MONUMENTE BUCUREȘTENE ÎN... ECLIPSĂ
■ Dacă aveți de ce n-aveți ? (Foileton)
■ LOGICA IMAGINII POETICE
■ De ce depinde întărirea stabilității cadrelor didactice

Noi ferestre spre adîncuri

Interviu cu conf. dr. Dan RĂDULESCU
directorul Institutului geologic

„Mente et maleo" — „Cu mintea și cu ciocanul" — vechea deviză a geologilor a rămas valabilă și astăzi. Doar că, în afara metodelor și uneltelor tradiționale, căutătorii comorilor subterane se folosesc de o gamă întreagă de mijloace de investigație, oferite de știința modernă. Astfel, în ultimii ani, geologii noștri au făcut accesibile exploatării noi zăcăminte de hidrocarburi, cărbune, minereuri cuprifere, bauxită, sulf, caolină, diatomit. Succesele de pe teren au fost pregătite, în bună parte, prin cercetări teoretice și lucrări de laborator. Pentru a cunoaște acest aspect al activității geologilor, ne-am adresat directorului Institutului geologic.

— Realizarea obiectivelor planului cincinal presupune introducerea în circuitul economic de noi materii prime, deci sporirea eforturilor în domeniul cercetărilor geologice. Spre ce direcții principale de investigare este îndreptată atenția cercetătorilor din institutul dv ?

— Pentru a obține date exacte asupra resurselor minerale și energetice, a deschide noi „ferestre" spre adîncuri, geologul modern supune unei analize științifice datele observațiilor primare, dobîndite pe teritoriul investigat. El desfășoară astfel o activitate complexă, pînă la punerea în valoare a zăcămintelor de minerale utile descoperite. Rolul principal al institutului nostru este de a-i ajuta pe geologi în interpretarea datelor culese pe teren și de a contribui astfel la cunoașterea cît mai exactă a subsolului țării noastre. În acest scop, dispunem de secții care se ocupă de elaborarea hărților geologice, efectuează cercetări chimice și geochimice asupra rocilor, caută căi pentru prepararea și valorificarea minereurilor utile cuprinse în roci. Acestea sînt, de fapt, și principalele direcții de investigație.

Cînd vezi o hartă geologică, nici nu bănuiești ce migăloasă muncă de coordonare a unei multitudini de observații directe se află la baza ei. Odată alcătuită însă, harta constituie pentru geolog un prețios auxiliar în orientarea activității sale, sugerîndu-i ce zăcăminte și unde anume ar putea descoperi. Utilizînd rezultatele obținute de cercetătorii din Ministerul Petrolului, Ministerul Minelor și Comitetul de Stat al Geologiei, noi am făcut un pas înainte în cunoașterea geologică a țării, alcătuind o hartă a subsolului nostru la scara 1:200 000. Diferitele hărți speciale, ca litofaciale, genetice, de soluri, hidrologice etc, realizate de institutul nostru, alcătuiesc baza cartografică a întregii activități de cercetare geologică, activitate care reprezintă, de fapt, baza întregii industrii extractive, precum și în mare măsură a celei prelucrătoare.

Dintre problemele importante, incluse în programul unitar al cercetării științifice pentru perioada cincinalului, menționez lucrările de sinteză ce le vom efectua asupra principalelor unități geologice ale țării, ca regiunea Carpaților Orientali, Munții Metaliferi din Apuseni, Munții Poiana Ruscăi din Banat, urmărind precizarea modului în care trebuie căutate în viitor unele substanțe minerale utile.

Alt aspect al activității noastre este conlucrarea cu Întreprinderea geologică de explorări, privind de pildă, punerea în valoare a zăcămîntului cuprifer de la Moldova Nouă. În perioadele succesive de cercetare, pentru cunoașterea exactă a extin-

(Continuare în pag. a V-a)

Cînd încep să foșnească tainele vieții

Răspunsuri trebuie date, dar cine le dă

Problema nu este dacă să facem sau nu o educație adecvată vîrstei copiilor și tinerilor **ci dacă să le-o facă oameni competenți sau dacă să fie lăsați să și-o facă singuri!**

Curiozitatea copiilor care vor să cunoască și să fie ajutați să înțeleagă ceea ce văd în jur, este firească. Ei se adresează în primul rînd părinților. Dacă nu primesc răspuns, dacă răspunsul este evaziv sau incorect, își caută alte surse de informare. Cele mai apropiate sînt copii de aceeași vîrstă sau puțin mai mari. În felul acesta, ei capătă cunoștințe incomplete, unilaterale, deformate.

În același timp însă, educatorul respectiv pierde treptat încrederea copilului. Sfaturile sale încep să fie considerate formale, iar copilul caută alte posibilități de elucidare a problemelor ce-l interesează.

Nu este un pericol să ni se pună întrebări. Pericolul apare atunci cînd nu știm ce să răspundem sau cînd nu sîntem întrebați.

Sub imperiul instinctului de reproducere, animalele săvîrșesc acte complexe care ne umplu de admirație (de pildă grija pentru dezvoltarea puilor) și care dacă nu ar fi îndeplinite, specia respectivă nu ar putea supraviețui. La om, problema este și mai complexă. Se adaugă conștiința, concepțiile morale. Deci la cunoștințele biologice trebuie să se adauge și formarea unor anumite concepții morale. Numai astfel concepută, educația sexuală poate fi corect efectuată.

Sînt de acord cu discreția și decența de care trebuie să dea cu toții dovadă, părinți și profesori. Nu sînt de acord cu excesul de publicitate. Poate că este cazul să ne întrebăm dacă băieții crescuți de noi știu să

ECOURI

respecte suficient fetele și dacă nu cumva au învățat de la unii din adulți că li se poate permite orice de vreme ce sînt **Băieți** (cu B mare !)

În altă ordine de idei, cred că problema care se pune nu este aceea de a împiedica dezvoltarea normală a instinctelor, ci de a nu provoca dezvoltarea lor precoce și deformată. Din nefericire, acestui aspect nu i se acordă suficientă atenție. O serie de filme și de piese de teatru sînt impregnate de un freudism mai mult sau mai puțin camuflat. Dacă autorii respectivi au voit să combată falsul puritanism din țara proprie, nu văd motivul pentru care noi trebuie să le oferim posibilitatea de a influența într-un anumit sens tineretul dintr-o societate care nu prezintă problemele dezbătute. Pe de altă parte, pentru a fi „moderni" și „actuali", ne credem obligați să prezentăm pe ecran scene care au fost incluse în țara respectivă din motive comerciale. Mai mult decît atît, astfel de scene au apărut și în unele filme produse la noi în țară. Sînt pentru introducerea metodelor moderne în tehnică și cercetarea științifică dar nu cred indicat ca de dragul unui „modernism" greșit înțeles, să vedem pe ecranele televizoarelor tineri pletoși și tinere cu fuste ostentativ scurte.

În sfîrșit, cred că lipsa unei educații sexuale ca și una prost făcută pot fi dăunătoare și pot sta la baza unor manifestări nefirești, a unor aberații sau unor comportări antisociale.

Toate acestea mă fac să cred că educația sexuală a copiilor și adolescenților este necesară. Pentru aceasta însă mai este necesar să pregătim și pe cei care o vor face.

Radu DUMITRIU
doctor în medicină

Esențialul: diferențierea și nuanțarea educației

Unele articole au tratat problema ca și cum tuturor elevilor, indiferent de vîrstă, ar trebui să li se facă aceeași educație. Diferențierea în această problemă este mai necesară decît în oricare alt domeniu. Evoluția psihofiziologică trebuie să fie secondată și de o perfecționare a metodelor de educație.

Găsesc că e foarte necesar să se facă elevilor educația sanitară privind igiena individuală **în perioada de la 10—14 ani.** A pune în mîna unui elev prea tînăr o carte despre educația sexelor (s-a pomenit despre cartea lui Van der Welde) înseamnă a-l afecta psihic înainte de vreme. În orice caz, mă îndoiesc că un om de bună credință ar proceda la educația propriului său copil oferindu-i cartea amintită.

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Unde-i pădurea ?

În baza unei decizii a sfatului popular regional, s-a repartizat comunei Bezid (raionul Tg. Mureș) o pădure de 53 ha. Comitetul fondului silvic comunal s-a prezentat la locul indicat. Acolo — nici vorbă de pădure ! A fost cîndva. Nu se știe ce faimos Strîmbă-lemne a mutat-o din locul respectiv, în... dosarele secției de resort a sfatului popular regional. Urmarea : atîtea adrese și formulare circulă încoace și încolo, încît n-ar fi exclus ca cei din Bezid să mai aibă nevoie de o pădure. Pentru hîrtie.

Pensionară cu vechime

Ileana Peterfi, învățătoare, este cea mai veche pensionară din Cluj. Poștașul îi bate în poartă, aducîndu-i lunar pensia, de 37 de ani încoace. Are 91 de ani. (Cîți dintre poștași or fi ieșit, în acest timp, la pensie ?).

Optică ciudată

La I.O.R. din Capitală se lucra la subsolul arhivei întreprinderii. Pentru uscarea pereților și a planșeului s-a montat o instalație provizorie cu gaze. Fără aprobarea întreprinderii de specialitate. Instalația, nefiind executată corect, a explodat. Construcția a fost avariată. Acum se fac cercetări. Deși sîntem la „Industria Optică Română", cercetările nu se fac cu... lupa. Neglijența — pentru că despre ea este vorba — se vede cu ochiul liber. Pagubele nu le treceți în contul statului !

Braconierii

Puseseră la cale o petrecere cu vin roșu și pulpă de mistreț. Vin vocau ; mistreț, nu. Au plecat să-l caute. Știau precis unde-l vor găsi : unul dintre vînători este paznic de... vînătoare, Ioan Alexa. Celălalt — Florea Bălăneanu. Și încă doi amici, toți din comuna Sutor, raionul Huedin. Au descins într-o rezervație (pentru care, firește, nu aveau autorizație). Au împușcat doi mistreți. Mari și cu carnea fragedă, pe gustul lor. Dar n-au gustat-o. N-au avut cînd : a venit alt paznic (și încă ce paznic !!). Le-a luat mistreții, puștile și... cheful. Morala ? Tot Mangalița !...

Cvartetul cleptoman

Patru inși s-au dus la Casa raională de cultură din Galați. Seara. La ora 23. Ușa era închisă. Silviu Petrescu, Mihăiță Bacinschi, Aurel Vrabie și Dumitru Suceveanu au spart un geam și au intrat. Din „dragoste" pentru muzică au luat cu ei, la plecare, cinci ghitare electrice și un amplificator. Apoi (să li se piardă urmele) au dat foc la clădire. Și au plecat... pianissimo. În zadar ; cvartetul cleptoman a ajuns după... portativ.

Șoselele cu cărări ?

Seara. Ilie Manea din Corbeanca, raionul Răcari, mergea pe șapte... cărări, deși era pe șoseaua București-Ploiești. Avea o damigeană în mînă. Plină (și nu prea). În dreptul kilometrului 18 a fost lovit de un autoturism. S-a „trezit" la Spitalul nr. 9 din București. Damigeana a rămas întreagă. Deși ea l-a purtat — și nu invers, cum afirmasem mai înainte. Prin urmare : 7 cărări și cu șoseaua 8 l-au dus la Spitalul nr. 9.

Cerere onorată

După fiecare tragere a cîștigurilor la Loto, CEC și ADAS, Valentin Bursuceanu de la Intreprinderea regională de electricitate din Iași rămînea dezamăgit. La ultima tragere i-a venit o idee. Îi ieșiseră aproape toate numerele, în afară de unul. A modificat cifra ghinionistă (tinteа omul la o sută de mii, nu se rezuma la mărunțiș) și s-a prezentat la ghișeul CEC să-și ridice cîștigul de categoria I-a. Funcționara Zenaida Dumitriu, observînd „operația", i-a cerut mai întîi buletinul. Apoi l-a întrebat : ce dorîți ? „Păi, să încasez" — a răspuns el. Și, bineînțeles, a încasat.

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDARIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii".

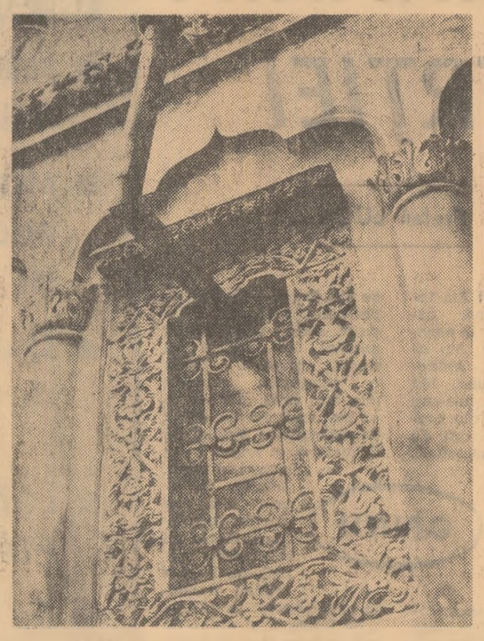

Burlanul ce iese grosolan prin fereastra acestui edificiu bucureștean, dintre cele mai vechi și mai valoroase, reprezintă o dovadă crasă de ignoranță și nepăsare, amenințînd chiar să degradeze timpanul purtînd semnătura meșterului, Iordan Stocatoriul

MONUMENTE BUCUREȘTENE ÎN... ECLIPSĂ

Din nucleul inițial al formării orașului București, doar puține vestigii ni se mai păstrează, printre care ansamblul de la Curtea Veche (jum. sec. XVI), conținînd elemente remarcabile și de o mare importanță pentru evoluția arhitecturii Țării Românești. O veritabilă bijuterie arhitecturală (constituind de altfel și cea mai veche zidire rămasă în picioare a Bucureștiului), ctitorie a lui Mircea Ciobanul, stă sufocată între prăvălioare cu mărfuri desuete și de gust îndoielnic — ce o ascund privirii. Există studii și proiecte, întocmite de specialiști ai institutului „PROIECT BUCUREȘTI", în colaborare cu Direcția monumentelor istorice, Muzeul de istorie a orașului București și cu unele direcții și secții ale Sfatului popular al orașului, pentru sistematizarea zonei Curtea Veche — Hanul lui Manuc. Ele propun — în afară de restaurarea și degajarea fostului han și a altor monumente aflate în perimetrul mai larg al vechiului „Tîrg-din-Năuntru" — completarea cadrului cu noi construcții, spații verzi, alei, parcaje și valorificarea turistică finală a întregii zone. Faptul că nu s-au întreprins încă nici operațiunile pregătitoare minime în jurul acestor obiective face inabordabilă zona în sens turistic. La aceasta mai contribuie restricțiile existente pentru circulația auto (sensuri obligatorii, parcare oprită) și caracterul de „alee de serviciu" al străzilor din zonă. Trebuie să recunoaștem că a nu putea, într-un mare oraș, să te apropii de monumentul arhitectural cel mai vechi existent constituie o gravă carență urbanistică și turistică.

În plin centru al orașului, spitalul Colțea — cel mai vechi așezămînt spitalicesc bucureștean — ar putea participa mai direct și mai substanțial la îmbogățirea cadrului specific al bulevardului 1848. Dar, din păcate, gardul înalt și agresiv, panourile de publicitate, gheretele din prim plan obturează atît clădirile, cît și statuia spătarului Mihail Cantacuzino, fondator, la începutul sec XVIII, al ansamblului inițial și personalitate de seamă în istoria culturii românești. Lanternourile cupolei, fără ferestre, dau impresia de părăsire, iar vulturii de pe coronament și întreaga modenatură a clădirii, datorită deselor spoieli neînsoțite și de preocupări de restaurare propriu-zisă, au căpătat un aspect frust, nedefinit.

Ar mai fi de amintit reprobabila subestimare a unor monumente de artă și arhitectură, cărora nu li se acordă regimul legal de protecție și în ambianța cărora apar peste noapte elemente a căror prezență se cerea de la bun început oprită de cei autorizați. În axul statuii lui Constantin Brîncoveanu — „sprijinitor al culturii, în timpul căruia s-au tipărit numeroase cărți și s-a creat în arhitectură un stil caracteristic, denumit brîncovenesc" — vara stă amplasată o tonetă cu înghețată. Acum a rămas numai chioșcul ce disimulează parțial biserica în care se află înmormîntat domnitorul. În fața scuarului s-au înșirat lustragerii volante, tocmai în dreptul unei fîntîni decorative ce marca „**Kilometrul 0" — centrul geografic al orașului.** Amplasarea neatentă a unor unități comerciale și de deservire duce adeseori la încălcarea normelor urbanistice elementare și dăunează aspectului orașului tocmai în zonele în care acesta polarizează un interes turistic deosebit.

În jurul fîntînii Miorița au apărut o serie de lămpi de formă grosolană, vopsite în alb, destinate — probabil — să marcheze prezența sensului giratoriu pe timp de noapte. Rezolvarea este incalificabilă. Unul dintre prestigioasele elemente decorative ale Capitalei — la care se tergiversează, de altfel nejustificat, refacerea mozaicurilor — a fost tratat la nivelul stațiilor de benzină sau al indicatoarelor de la intersecțiile străzilor.

S-a încercat recent, nu fără succes, punerea în valoare prin iluminare nocturnă a unor clădiri monumentale (Casa Centrală a Armatei, Consiliul Superior al Agriculturii etc.). Mai puțin izbutită, cu umbre prelungi, ce denaturează plastica fațadei și dau un aer grotesc construcției, ni se pare a fi încercarea de iluminare a edificiului Sfatului popular al Orașului București. Dispunerea reflectoarelor — de altfel corect mascate cu jardiniere — numai la nivelul trotuarului și lipsa unor jeturi luminoase de înălțime au condus la nereușita realizării. Schița de sistematizare a orașului București își propune ca, în cadrul valorificării corespunzătoare a cornișelor Dîmboviței, să deschidă ample perspective către monumentele cu poziții dominante. În viitor, ansamblurile Cotroceni, Mihai Vodă, Văcărești, amplificate și îmbogățite ca anturaj prin noile construcții de pe Dealul Arsenalului, Șos. Olteniței etc. și cu un profil funcțional mai intim legat de viața orașului și de cerințele turistice, vor constitui puncte de mare atracție. Nu ar fi posibilă anticiparea participării lor viitoare mai pregnante la personalizarea orașului, prin prevederea — într-o primă etapă — a unor instalații de iluminare, care să le sublinieze prezența ? Împreună cu celelalte ansambluri existente — Marea Adunare Națională, Academia Militară, Radiodifuziunea — ele ar putea constitui principale puncte de sprijin, accente compoziționale și de intensitate ale iluminatului festiv al întregului oraș.

Lucrări de renovare, bine executate, au dat o nouă strălucire unor edificii reprezentative, cum ar fi Palatul de Justiție, Palatul Băncii Naționale, Casa Centrală a Armatei etc. O participare întinerită în noua ambianță urbană își anunță și Ateneul Român, Biblioteca Universitară, Arcul de Triumf etc. Lucrările de restaurare și consolidare la complexul Radu Vodă, biserica Slobozia, pe Magistrala Nord-Sud și din alte puncte sînt în stadiu avansat de desfășurare. Se vădește, așadar, că se pot găsi „slefuitori buni pentru comorile culturii noastre materiale". E necesar însă ca munca acestora să fie susținută și potențată de către toți factorii interesați și îndeosebi de cei cărora le revine sarcina nobilă a gospodăririi și înfrumusețării permanente a orașului.

Arh. Ștefan Radu IONESCU

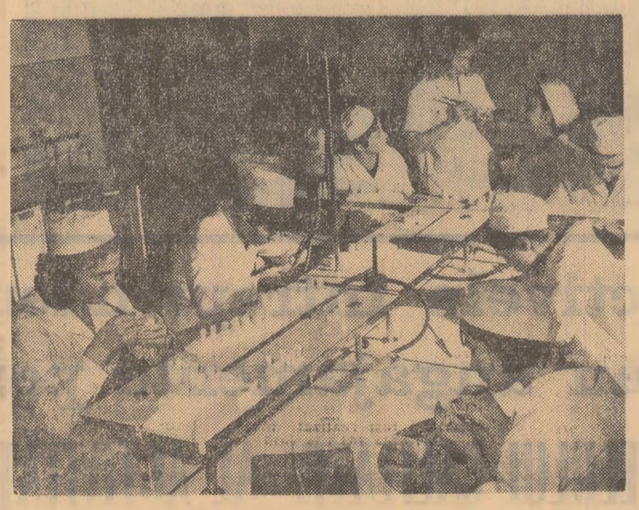

Într-un laborator de tehnică dentară al Grupului școlar sanitar București

Foto : A. Cartojan

Dacă aveți, de ce n-aveți ?

FOILETON de Nicuță TĂNASE

Azi dimineață mi-am inoculat în corp un virus. Un virus al răului. De ce ? Vreau să stau de vorbă cu dumneata, dom'le gestionar. Și vreau să fiu rău. Să mă răstesc la dumneata. Am împrumutat de la un lup un urlet. Pentru că mă nemulțumești și nemulțumești pe cei mai mulți din jurul dumitale.

Am intrat în magazinul pe care-l gestionezi, Piața Unirii, Iași. Unitatea nr. 23. Confecții de damă. Am cerut vînzătoarei :

— Vă rog, o mesadă pentru un mantou de damă.

Vînzătoarea s-a uitat la mine ca la un martian bolnav de gutural și mi-a răspuns :

— Mesade ?! Poate vreți un combinezon.

Te-am întrebat pe dumneata. Mi-ai zîmbit ca și cum ți-aș fi cerut un elefant împăiat ori două meduze siameze. Pe urmă, dacă ai văzut că urechile mele stau neclintite mi-ai răspuns :

— N-avem !

Cînd am intrat în depozitul pe care-l patronezi, cu echipa de control obștesc, și ți-am descoperit 150 de mesade dosite, ți-au pierit și graiul și privirile iscoditoare. Am observat că nu te mai uiți la urechile noastre să vezi dacă mișcă. Pentru cine le păstrai acolo ? Răspunde, pentru că — observi — virusul inoculat își face efectul. Pentru prietenii dumitale intimi ? Pentru soțiile celor ce te pot propune la premiere ? Pentru „ciubuc"?

Am intrat apoi în magazinul pe care îl gestionezi în Piața Unirii-Iași unitatea 24. Confecții bărbătești. Pentru că mă obsedau pe mine mesadele am cerut o mesadă pentru un palton bărbătesc. Vînzătoarea, cu zîmbetul dumneaei de serviciu, mi-a recomandat :

— Avem ciorapi supraelastici, diferite culori ; maieuri din bumbac, sau nasturi sidefați.

— O mesadă.

— Vă servim cu o cravată, cu bretele, cu un halat de baie.

— O mesadă !

— Altceva ce mai doriți ?

— O mesadă, ori gestionarul !

Ai venit dumneata. Te-am rugat frumos să-mi dai o mesadă. Ți-am arătat rețete și certificate medicale precum că mi se recomandă să port mesadă, altfel sănătatea mea este în pericol. Ai rămas nesimțitor și rece la S.O.S.-ul meu și mi-ai răspuns :

— N-avem !

Cu aceeași echipă de control obștesc am descoperit că dumneata doseai în depozit 50 de mesade bărbătești. Și cît te-am rugat, cîte implorări ți-am făcut pentru o mesadă ! Inima dumitale nu se înmoaie decît la „ciubuc" ?

Am intrat alături, la unitatea de marochinărie. Zeci de cumpărători deschideau ușa magazinului și întrebau :

— Aveți mănuși de damă ?

Vînzătoarea răspundea :

— Dacă vreți poșete, vă servim.

— Aveți mănuși bărbătești ?

— Vă servim cu o servietă.

În ziua aceea, gestionar mincinos și necinstit, puteai să vinzi toate cele 400 perechi mănuși de damă și bărbătești pe care echipa de control obștesc le-a găsit ascunse după perdele. Vreau să-ți reamintesc că mănușile au fost inventate pentru protejarea mîinilor oamenilor împotriva frigului, nu pentru ciubucul dumitale. Mănușa este un obiect de acoperit mîna, nu mîna dumitale.

Am intrat la unitatea 13 din strada Tudor Vladimirescu din Iași.

— Vă rog, o portocală.

— Vă dăm magiun.

— Portocale n-aveți ?

— Nici de orbit un soarece.

Ți-am găsit în depozit 100 kg. Cît ți-ar fi ieșit la această sută de kilograme de portocale, dacă n-ar fi fost puse în vînzare, după controlul obștesc ?

În preajma Anului Nou, veneau cetățeni din Iași și împrejurimi și se adresau vînzătorilor unității nr. 1 cu articole tehnice, radio și televiziune.

— Televizoare aveți ?

— Nu.

— Baterii R 20 pentru aparate de radio cu tranzistori aveți ?

— Nu.

— Dar baterii R-16 ?

— Nici.

Cu ajutorul echipei de control obștesc condusă de tovarășul Eugen Păduraru de la serviciul administrativ al Direcției regionale C.F.R. Iași, au fost puse în vînzare 49 de televizoare (20 National, 15 Temp 6, 11 Orion, 3 Dacia 59) precum și 2 600 baterii R-20 și R-16 intrate în depozit încă din septembrie 1966. Așadar 49 de case pe care le-ai refuzat au avut program de Anul Nou.

— Nene gestionare, n-aveți puțină...

— N-avem !

Și eu care voiam să-l întreb de conștiință.

Iată de ce, acum în final, mă-ntorc și zic : Dacă aveți, de ce n-aveți ?

P.S. Aș avea și eu o rugăminte personală (pe care o șoptesc la ureche gestionarilor Diăna Neamțu, Dumitru Florea, Mircea Melinte etc.) : Schimbați-vă tovarăși ! bineînțeles dacă nu v-au schimbat pînă-acum.

Cînd încep să foșnească tainele vieții

(Urmare din pag. I)

Consider că profesorul Stere Popescu nu are dreptate atunci cînd crede (și susține) că elevii au timp de dragoste după terminarea studiilor (liceu-facultate).

Este oare drept și posibil să tăinuim unor tineri o realitate atît de evidentă ca aceea a vieții naturale ? Oare maturizarea psiho-fizică a tînărului poate rămîne fără răsunet asupra comportamentului său ? Se înțelege că nu. În concluzie, este necesară o educație diferențiată, după vîrstă și sex, educație concepută ca o operă complexă, rezultat al colaborării dintre medic, pedagog și părinte. Fiecare dintre acești trei factori trebuie să aibă o pregătire corespunzătoare pentru a putea face o astfel de educație. Ministerele de resort (al Sănătății și Învățămîntului) vor trebui să elaboreze instrucțiuni privind modul de a face educația sexuală a tineretului școlar. Este necesar ca aceste instrucțiuni să fie opera celor mai buni cunoscători în materie.

P.S. *Tocmai cînd voiam să vă trimit această scrisoare am primit ziarul în care e publicat și articolul tovarășului dr. V. Săhleanu. Apreciez mult pe acest eminent biolog, dar regret că în articolul său nu a venit cu propuneri mai concrete. Pledoaria științifică este foarte necesară. Dar în cazul de față, a pune punctul pe i este și mai necesar. Rămîn cu speranța că tov. dr. Săhleanu o va face.*

Cred că tratatul la care s-a referit nu poate servi decît în mică măsură educatorilor. De altfel, nici nu a fost conceput în acest scop.

Dr. Emilian PAVEL
medic endocrinolog
Dej

Este stringentă necesitatea unei literaturi adecvate

În numeroasele conferințe pe care le-am ținut în fața tineretului, mi-am format convingerea că există multă ignoranță, că elevii și elevele claselor superioare, în marea lor majoritate sînt străini de cunoștințe științifice referitoare la structura și fiziologia omului. Necunoașterea sau, și mai rău, cunoașterea deformată a acestor probleme poate genera neplăceri și surprize, iar mai tîrziu poate avea o influență nefastă asupra căsătoriei. A lăsa totul în voia hazardului, socotind că instinctul va rezolva de la sine, e greșit și dăunător.

Acțiunea de educare o dată începută, trebuie continuată în ritm crescînd și susținut. Tineretul e dornic să știe și el trebuie ajutat să știe tot ceea ce e în legătură cu viața omului. De aceea, trebuie să i se vorbească fără reticențe, fără echivocuri, dar cu tact și pricepere. La ora actuală, tineretul nostru este total lipsit de o literatură adecvată. Sînt ani de cînd nu a apărut nici o carte de acest gen. Tineretul o așteaptă. Și nu numai el. O așteaptă și părinții, educatorii. Toți ar avea cîte ceva de învățat din cuprinsul ei. O carte pe care elevii să nu o citească pe furiș și pe care părinții s-o poată dărui fără ezitare copiilor. Apariția unei astfel de cărți e mai mult decît necesară. S-ar pune capăt unei lacune serioase în educația tineretului.

dr. Constantin COLONAȘ

Și totuși, tact și multă prudență

Desigur, problema „intrării în viață" a tinerilor (nu mă refer în nici un caz la copii) trebuie să fie una din preocupările principale ale părinților. Toți sîntem de acord că la un moment dat acest secret (este totuși, pentru un timp, un secret) va fi dezlegat de către copilul ajuns la o anumită vîrstă. Dar cînd ? Care trebuie să fie acest moment ? Socotesc că doi sînt factorii care fac ca acest moment să varieze. Un factor îl constituie măsurile, mai mult sau mai puțin atente, pe care părinții le iau pentru ca asemenea „informații" să nu ajungă la copii. Al doilea factor îl constituie preocuparea părinților și a profesorilor pentru orientarea copiilor către activități care să le formeze puternice înclinații pentru învățătură, sport, cunoaștere a celor mai atrăgătoare domenii ale științei.

Din păcate, măsurile luate pentru a ține cît mai mult timp (nu pentru totdeauna) pe copii departe de asemenea probleme, sînt dejucate de către cărțile și filmele care caută să-și compenseze mediocritatea prin prezentarea unor scene naturaliste, indecente. S-a mai spus că este necesar ca organele competente (cele ale Ministerului Învățămîntului) să avizeze filmele și cărțile pentru tineret.

Partizanii „inițierii cu orice preț și cît mai urgent", ar putea riposta la cele spuse pînă aici : și ce se va realiza ? Nu vor afla totuși o dată ? Va veni, este drept, o zi cînd nu se va mai putea amîna nimic și va interveni, într-un fel oarecare, o explicație. Ce vor face însă părinții cu fetița de 11—12 ani căreia, în urma poveștelor unora, i-au spus „despre ce este vorba" și care va trebui să se căsătorească la 20—24 ani, vîrsta terminării studiilor ?

La întrebarea cînd va trebui dezlegat acest secret copiilor, răspunsul nu poate fi decît acesta : cît mai tîrziu posibil. Cînd posibilitățile de amînare au fost epuizate, și numai atunci, intervenția părinților va fi salutară. Ei, care cunosc din leagăn pe copil, vor sesiza momentul oportun în care revelația să nu-l impresioneze negativ.

Pentru îngustarea ocaziilor de incitare, de stimulare a interesului pentru problema în discuție, una din măsuri este și „asanarea" străzii de elementele certate cu morala.

Școala să lărgească formele și mijloacele prin care tineretul patriei să-și cheltuiască eforturile pentru instruire. În acest sens, cred că pe lîngă măsurile luate de Ministerul Învățămîntului, direcțiile liceelor, școlilor etc. trebuie să aibă posibilitatea să-și stabilească propriile lor reguli de comportare pentru elevii respectivi, reînviind în acest fel o veche tradiție a școlii românești.

Să se insiste pentru separarea pe sexe a copiilor din clasele a V-a și pînă la a XII-a, doleanță manifestată de părinți.

Lt. col. Pîrvulescu MARIN
București

Problema trebuie abordată științific

Să evităm empirismul

Epoca pubertății ridică probleme de importanță vitală — și una dintre ele este aceea a primelor manifestări erotice. Plecînd de la ideea că sentimentul iubirii este unul dintre componentele naturii umane, unul dintre marile carate ale tinereții, resortul inițiativelor generoase și al multora dintre capodoperele universale, devine evident că el trebuie canalizat, de la primele lui licăriri, în lumina unor principii morale capabile să-l dirijeze și dezvolte fără să-l împingă pe povîrnișul vulgarizării, căutîndu-se cu extremă luciditate toate căile menite să-i asigure o maturizare normală.

Problemele referitoare la explicarea științifică a transformărilor provocate de trecerea de la copilărie la pubertate, cu întreaga lor gamă de fenomene, este necesar să fie abordate în mod științific, să nu alunece în speculații empirice, de natură să compromită explicațiile. **Este bine să se pornească o acțiune cu caracter metodologic, studiată în colective de medici și profesori, chiar cu indicații metodice asupra temelor ce urmează să fie dezbătute, cu atît mai mult cu cît capitolul în chestiune nu a figurat în mod organizat pe agenda pedagogilor de profesie.**

Semnatarul acestor rînduri este de părere că **teme cu un asemenea conținut trebuie incluse în programele lectoratelor pentru părinți, tratate de medici experimentați în contactul cu masele, iar la școli diriginții să țină prelegeri în orele de diriginție, pe sexe, cu discreția și dozajul îngăduit de puterea de înțelegere a colectivului de elevi, ținîndu-se seama să nu se lezeze sentimentul de pudoare, atît de evident în tradiția poporului nostru. Ministerul Sănătății și Ministerul Învățămîntului ar trebui să reflecteze asupra acestei chestiuni și să-și ia răspunderea directă a abordării ei judicioase.**

Prof.
N. Rădulescu-LEMNARU
Ploiești

Telefonie automată PITEȘTI - CURTEA DE ARGEȘ-RM. VÎLCEA

A fost dat în exploatare sistemul automat de comunicație telefonică pe traseul Pitești-Curtea de Argeș-Rîmnicu Vîlcea. Centralele telefonice automate au fost montate în clădiri nou construite, atît în localitățile amintite, cît și în numeroase comune aflate pe acest traseu.

(Agerpres)

PAGINA ECONOMICĂ

ANGAJAMENTE 1967

TRUSTUL NR. 1 CONSTRUCȚII-MONTAJ DIN BUCUREȘTI

Indicațiile recentei plenare a C.C. al P.C.R. constituie un prețios îndreptar în activitatea colectivelor întreprinderilor în vederea orientării eforturilor lor pentru a desfășura întreaga activitate cu eficiență maximă pentru economia națională. Colectivul Trustului nr. 1 construcții-montaj din Capitală, analizînd posibilitățile existente pe șantiere, s-a angajat să realizeze planul pe acest an cu 5 zile mai devreme și să scurteze termenele de punere în funcțiune a unor importante obiective cu :

— 30 zile la Uzina de sîrmă și produse de sîrmă din Buzău ;
— 75 zile la Complexul legumicol sere Ploiești ;
— 15 zile la Fabrica de mobilă și furnire Constanța ;
— 90 zile la secția tuburi de presiune din asbociment de la Fabrica de ciment din Medgidia ;
— 10 zile la două silozuri de cereale ;
— 107 zile la Baza de construcții pentru unitățile din București ale Ministerului Industriei Construcțiilor ;
— 30 zile la lucrările de dezvoltare a capacității de producție a Combinatului de cauciuc Jilava ;
— 30 zile la lucrările de dezvoltare a Combinatului de industrializare a lemnului Pipera.

Colectivul trustului s-a angajat ca în trimestrul I să realizeze circa 22 la sută din planul anual de construcții-montaj. Totodată, a hotărît să ridice continuu nivelul calitativ al lucrărilor, astfel ca la recepționare, 90 la sută din obiectivele predate să obțină calificativul „foarte bine".

O atenție deosebită va fi acordată gospodăririi judicioase a materialelor și folosirii unor noi materiale în vederea reducerii consumurilor specifice și în mod deosebit a celor de metal. Pe această cale se vor economisi **25 tone metal și 100 mc material lemnos.**

Se vor realiza peste plan beneficii în valoare de 650 000 lei și economii la prețul de cost de 600 000 lei.

La baza îndeplinirii planului și angajamentului stau o serie de măsuri ca : folosirea completă a timpului de lucru, ridicarea indicelui de utilizare a utilajelor și mecanismelor, creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor, întărirea disciplinei în muncă. Măsurile stabilite permit depășirea sarcinilor de plan privitoare la creșterea productivității muncii cu 0,5 la sută.

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINTATE

Cum am depășit impasul la rentabilitate

„Vitrometan" din Mediaș, denumită, pe drept cuvînt, „fabrica celor 1 000 de sortimente", se află de cîțiva ani într-un continuu și important proces de dezvoltare, modernizare și sistematizare. Scopul : **așezarea pe baze științifice a producției, mărirea capacității de fabricație, creșterea productivității muncii, în condițiile realizării unor sortimente de înalt nivel calitativ.** După cum se vede, e vorba de un proces caracteristic și altor întreprinderi producătoare de bunuri de consum. Ceea ce individualizează în mod deosebit fabrica noastră, — și în aceasta constă în principal experiența pozitivă, — este că, perseverent, cadrele tehnice și economice s-au îngrijit ca soluționarea problemelor legate de reconstrucția în ritm susținut a fabricii să nu împieteze cu nimic activitatea de producție, preocuparea față de diminuarea continuă a cheltuielilor de fabricație. Eforturile s-au concentrat mai intens, începînd cu 1963, — întrucît în trimestrul IV al anului anterior se ajunsese la situația, complet necorespunzătoare, cînd producția întreprinderii noastre devenise practic nerentabilă și existau peste 200 sortimente care se fabricau la un preț de cost mai mare decît cel planificat.

Ce probleme mai însemnate s-au avut în vedere ? La noi se crease o stare de lucruri cu totul nefirească. Nu se asigura o folosire rațională a fondului de salarii, element care deține o pondere de circa 60 la sută în structura prețului de cost. Retribuirea muncii nu se făcea în raport strict cu cantitatea și calitatea produselor realizate. Se utiliza, în virtutea unei orientări greșite, un alt sistem. Munca depusă de un salariat se deconta și se plătea după fazele și operațiile tehnologice efectuate, fără a se lua în considerare eficiența ei. Ca urmare, volumul și calitatea produselor realizate nu erau corespunzătoare sumelor plătite sub forma salariilor. În plus, coeficientul de pierderi prin rebut era mare, întrucît sistemul de retribuire nu stimula gospodărirea materiilor prime și materialelor, ridicarea nivelului calitativ al produselor. Așa s-a ajuns ca în 1964 valoarea acestor pierderi să însumeze peste 3 milioane de lei. Personalul tehnico-ingineresc și de conducere din sectoare nu era cointeresat și nici tras la răspundere pentru realizarea planului fizic.

În urma consultării celor mai calificate cadre de tehnicieni și economiști, conducerea întreprinderii a luat măsuri pentru **cultivarea unei înalte răspunderi față de tot ceea ce înseamnă activitate economică în cele 8 sectoare de producție.** După cum era și normal, începutul l-a constituit îmbunătățirea sistemului de evidență, în așa fel încît acesta să permită **exercitarea unui control operativ și competent asupra utilizării materiilor prime și materialelor, a fondului de salarii, înlăturării pierderilor rezultate din rebut, pe fiecare articol și sector în parte.** O altă măsură a fost perfecționarea sistemului de salarizare, în sensul cointeresării și creșterii răspunderii colectivului fiecărei secții și a fiecărui muncitor pentru activitatea depusă. Baza salarizării a constituit-o volumul și calitatea produselor finite, realizate și recepționate.

Evident, s-a acționat hotărît, pe mai multe planuri, în vederea rentabilizării producției, un rol important avînd, în acest sens, măsurile luate pentru **ridicarea nivelului tehnic al produselor.** Prin introducerea în construcția cuptoarelor de topit a materialelor super-refractare și folosirea de accelaratori de topire s-a obținut o creștere a indicilor de utilizare intensivi și extensivi pe suprafața de cuptor, în 24 de ore, de circa 700 kg. Pe de altă parte, prin prelungirea de peste 3 ori a ciclului de funcționare continuă a cuptoarelor de topit între două reparații s-a redus volumul de cheltuieli și întreruperi, realizîndu-se economii în valoare de 1,5 milioane lei.

Eforturi deosebite s-au depus și în domeniul **reamplasării utilajelor,** trecîndu-se la organizarea producției pe bandă. Efectuată, s-au obținut economii suplimentare la prețul de cost, față de 1965, de circa 2 milioane, iar beneficiile peste plan se ridică la peste 500 000 lei. Numărul articolelor nerentabile a scăzut de la peste 200, la începutul lui 1965, la numai 30 în anul trecut. Merită subliniat că rentabilizarea producției nu s-a făcut în detrimentul calității ; dimpotrivă, multe din măsurile luate au avut drept rezultat îmbunătățirea calității producției. Dovada o constituie reducerea reclamațiilor în 1966 cu aproape 5 la sută față de anul precedent, în condițiile în care volumul produselor destinate exportului a crescut cu 130 la sută.

În noul an, colectivul nostru va continua acțiunea de ridicare a rentabilității producției. Nu ne putem împăca cu faptul că mai avem circa 30 de produse nerentabile — dintr-o mie — că rebuturile mai „înghit" multe economii. Pentru aceasta, recent, **conducerea fabricii a întocmit un plan de rentabilizare a fiecăruia din produsele care se mai fabrică cu pierderi.** S-au întocmit fișe tehnico-economice pentru fiecare produs nerentabil. Ele conțin toate elementele prețului de cost, precum și măsurile care vor asigura rentabilizarea produsului respectiv. Dar, **solicităm și sprijinul direcției generale tutelare,** mai ales în domeniul îmbunătățirii sistemului de programare a producției în sectorul sticlă și ceramică fină. În acest scop, se impune un studiu mai atent care să ducă, în ultimă instanță, la fixarea cantităților minime industriale ce se pot executa cu o eficiență economică maximă. În acest scop este necesar să se țină seama, într-o măsură mai mare decît pînă acum, de profilul fiecărei întreprinderi și de capacitatea de execuție. De asemenea, propunem ca forul tutelar să studieze **posibilitatea standardizării unor produse,** cum sînt părțile de sticlă pentru corpurile de iluminat, în vederea restrîngerii gamei acestora.

Victor HAVELCA
economist
fabrica „Vitrometan" Mediaș

ÎN OȚELĂRII EXISTĂ REZERVE PENTRU CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

Ce se întreprinde pentru mobilizarea lor ?

Producția de oțel pe un salariat — unul din principalii indicatori care reflectă nemijlocit eficiența activității întreprinderilor siderurgice — a cunoscut în ultimii ani o vie ascensiune. La **Reșița, comparativ cu 1960, ea a fost anul trecut mai mare cu 55 tone, iar la Hunedoara cu 430 tone.** În medie, pe întreaga ramură, productivitatea fizică a muncii în oțelării a crescut în acest interval cu 50 la sută. Importante sporuri la producția de oțel pe un salariat se vor obține în următorii ani ai cincinalului. Ele vor fi realizate pe seama noilor agregate de la Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Galați, dar și prin fructificarea posibilităților și rezervelor de creștere a productivității muncii în oțelăriile existente. Aceasta întrucît, după părerea specialiștilor în siderurgie, **nivelul actual al producției de oțel pe un salariat nu reflectă întrutotul eforturile financiare importante făcute de stat pentru dezvoltarea și modernizarea oțelăriilor.**

O asemenea opinie aparține cunoscutului maistru oțelar **Ștefan Tripșa,** Erou al Muncii Socialiste, care și-a exprimat-o la recenta conferință a organizației regionale de partid Hunedoara. În discuția avută cu maistrul oțelar, la locul său de muncă din imensa hală a oțelăriei Martin nr. 2 de la Hunedoara, el ne-a relatat :

— Sînt mulți factori care concură la asigurarea unei înalte productivități a muncii în oțelării. Mai întîi, **lucrul la cuptoare trebuie să se desfășoare neîntrerupt,** fără nici o clipă de staționare. Noi ne luptăm cu orele și chiar cu minutele. Pentru că la un cuptor de 400 tone, un minut și jumătate de oprire nejustificată, de pildă, înseamnă diminuarea producției de oțel cu circa o tonă. Din păcate, multe ore întregi ni se scurg, cum se spune, printre degete.

— Puteți să exemplificați ?

— Cu cîteva zile în urmă, schimbul I de la cuptorul nr. 8 a introdus fonta în cuptor cu o oră și un sfert întîrziere. Și atunci, șarja nu a mai fost elaborată în zece ore și douăzeci de minute cît era prevăzut, ci în unsprezece ore și treizeci și cinci de minute. Deci, într-o singură zi 50 de tone de oțel mai puțin.

Într-adevăr, timpul joacă un rol primordial în sporirea producției de oțel pe un salariat. Această concluzie a fost confirmată în tot cursul anchetei întreprinse atît la Hunedoara, cît și la Combinatul siderurgic din Reșița. Iar folosirea lui cu „zgîrcenie" nu e posibilă decît pe baza **unei organizări superioare a muncii în oțelării, unei programări judicioase a producției pe agregate.** Economistul **Gheorghe Onica,** șeful serviciului organizarea producției de la Combinatul siderurgic Hunedoara, ne-a relatat că în combinat există azi un puternic curent favorabil perfecționării organizării producției și muncii. S-au și conturat o serie de măsuri în acest scop, dar multe dintre ele nu au fost duse pînă la capăt, nu au fost finalizate.

— Ne-am propus ca în acțiunile ce le vom întreprinde în perioada imediat următoare, **pentru organizarea științifică a producției, să pornim tocmai de la analiza fondului de timp de lucru** — a precizat interlocutorul. Numai astfel vom elabora măsuri care să elimine opririle importante ce survin în funcționarea agregatelor. În prezent, la oțelărie se întocmesc periodic grafice de lucru pe faze de operații la elaborarea și turnarea metalului. Dar ele nu sînt respectate cu strictețe, și atunci apar acele dereglări în producție de care amintea maistrul Tripșa.

Am reținut la oțelăria combinatului reșițean un fapt cu profunde semnificații : spre sfîrșitul lunii noiembrie, cuptorul nr. 2 a fost oprit pentru cîteva zile. Secția ar fi trebuit să realizeze în 24 de ore o producție mai mică cu circa 330 tone de oțel — atît e planificat să producă acest cuptor într-o zi. În realitate, minusul de producție nu a fost decît de 100 tone pe zi. De unde această rezervă de capacitate ieșită deodată la iveală la oțelărie ? Răspunsul ni-l dă tov. **Nicolae Sîrbu,** inginer șef : „strangularea existentă azi între capacitatea agregatelor de bază și cea a sectoarelor de pregătire". Să explicăm. Unele cuptoare au fost modernizate, crescînd cu mult capacitatea de elaborare a oțelului. În schimb, sectoarele de pregătire și curățitoria de lingouri au rămas la același nivel de dotare și dezvoltare. Acum sînt în curs o serie de lucrări pentru eliminarea unora din aceste neajunsuri, precum și în scopul organizării mai bune a producției la oțelărie (construirea unei noi curățitorii de lingouri, lărgirea halei de turnare), dar ele se execută într-un ritm cu totul nesatisfăcător. Pe bună dreptate, **conducerea combinatului e nemulțumită și solicită un sprijin sporit din partea Ministerului Industriei Metalurgice.**

Dacă am face o delimitare, toate chestiunile abordate pînă acum nu depășesc firescul, adică organizarea normală a producției și a muncii în oțelării. Cu atît mai mult ele trebuie soluționate de urgență. Intervin în plus însă factorii legați de promovarea în oțelării a cuceririlor științei și tehnicii, care au înrîuriri din cele mai mari asupra sporirii productivității muncii. Fără a diminua cu nimic succesele de pînă acum, trebuie spus că **introducerea și generalizarea în cele două combinate siderurgice a unor procedee tehnologice moderne au loc prea lent.** De pildă, în ultima vreme, se vorbește mult despre utilizarea oxigenului la elaborarea oțelului, a cărui eficiență economică a fost pusă în evidență la oțelăria nouă de la Hunedoara. Introducerea oxigenului prin arzătoarele frontale ale cuptoarelor a permis creșterea productivității muncii cu zece procente. Cu toate acestea, folosirea oxigenului în oțelării nu poate fi socotită rezolvată. **Sarcina stabilită de a se trece, în continuare, la introducerea oxigenului în cuptoare prin lance** — care ar asigura un alt spor de 10—12 la sută la productivitatea muncii — **nu a fost încă îndeplinită.** De ce ? „Pînă acum s-au făcut experimentări cu șapte tipuri de lance — ne-a spus șeful serviciului tehnic al combinatului. Ultimul tip a rezistat circa 22 de ore de funcționare, de vreo zece ori mai mult decît primele tipuri".

Ne-am adresat și Institutului de cercetări metalurgice-București.

Aplicarea tehnologiei de elaborare a oțelului cu oxigen va da rezultatele scontate numai dacă, în paralel, se creează condiții de pregătire rapidă a ansamblurilor de turnare și de încărcare operativă a cuptoarelor — ne precizează tov. ing. **Minel Costescu,** cercetător la acest institut. Altfel, timpul care se cîștigă prin scurtarea perioadei de topire și afinare a șarjei se pierde la pregătirea propriu-zisă a șarjelor.

— Cercetătorii institutului ce au întreprins pentru înlăturarea acestor deficiențe și perfecționarea tipurilor de lance experimentate ?

— Din cîte știu, nu am avut și nu avem în planul institutului o asemenea temă de cercetare.

Poate fi considerată aceasta o situație mulțumitoare ? De bună seamă că nu. Nu e de mirare că rezolvarea integrală a folosirii oxigenului în oțelării a figurat încă din 1965 în planul tehnic al combinatului hunedorean. Neprimind ajutorul specialiștilor, sarcina nu a putut fi îndeplinită nici în anul 1966 și a fost din nou înscrisă în planul tehnic pe 1967. Oare tărăgănarea va dăinui și mai departe ?

Generalizarea mai operativă a metodelor avansate de elaborare a oțelurilor, fructificarea din plin a experienței înaintate sînt chestiuni de o deosebită actualitate și merită toată atenția. În scopul creșterii productivității muncii, a producției de oțel pe salariat trebuie să se ia măsuri și pentru mecanizarea unor lucrări, în special a transportului cărămizilor la reparațiile capitale, a evacuării materialului din camerele de sgură, pentru aprovizionarea ritmică cu materiale. Depinde de preocuparea și inițiativa colectivelor din combinatele siderurgice, de intervenția Ministerului Industriei Metalurgice, a cercetătorilor, ca aceste rezerve importante să fie puse cît mai repede în valoare, concretizîndu-se în creșterea producției de oțel.

Ing. Nicolae PANTILIE

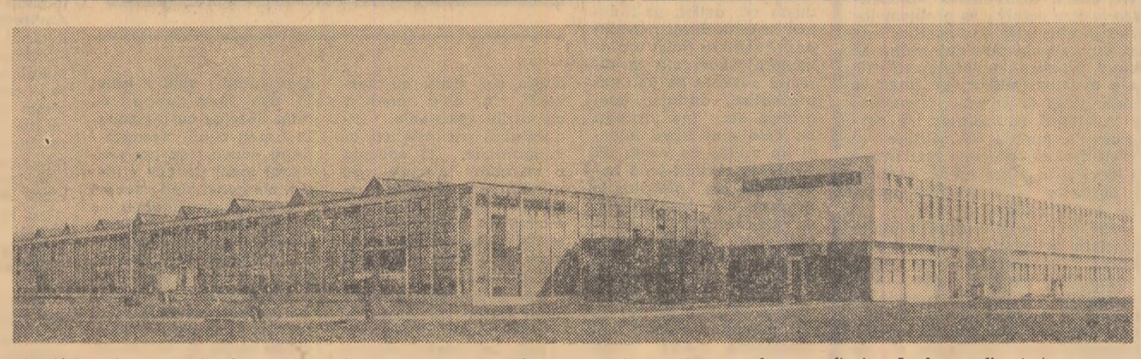

La Uzina de sîrmă din Buzău, lucrările de montaj se desfășoară în ritm susținut, conform graficelor. **În fotografie:** hala trăgătoriei de oțel moale

Patrimoniul chimic al agriculturii

(Urmare din pag. I)

Acum, la început de an, cînd în fiecare unitate agricolă se definitivează planul de producție este necesar să se prevadă aprovizionarea cu îngrășămintele chimice și folosirea lor în funcție de cunoașterea factorilor ce favorizează valorificarea lor maximă. În perioada actuală cînd cantitățile de îngrășăminte chimice sînt încă limitate, mai ales în cooperativele agricole, acestea trebuie folosite cu prioritate pe terenurile și la culturile care să asigure cel mai mare spor de recoltă și producțiile propuse. Îndeosebi, este necesar să se cunoască modul cel mai rațional de folosire a sortimentelor noi. Ureea se poate da ca îngrășămînt de bază la toate culturile și pe toate tipurile de sol, fiind foarte indicată pentru culturile irigate. În ce privește îngrășămintele complexe, la folosirea acestora trebuie să se țină seama de raportul dintre elementele fertilizante și cerințele plantelor.

Numeroase cercetări au demonstrat, iar experiența multor unități agricole a confirmat că aplicarea amendamentelor este calea de ridicare a eficienței îngrășămintelor chimice. De aceea, în unitățile situate în zona solurilor acide, toată grija trebuie să se acorde aprovizionării cu amendamente și administrării lor pe terenurile prevăzute. Ținînd seama că aplicarea amendamentelor nu este condiționată de o anumită perioadă calendaristică, este necesar ca timpul de iarnă, cînd solul înghețat permite efectuarea transporturilor și a împrăștierii, să fie folosit din plin.

Avînd în vedere creșterea masivă a suprafețelor ce se vor iriga, se impune ca pe acestea să se aplice doze corespunzătoare de îngrășăminte. Prin folosirea rațională a îngrășămintelor se vor recupera mai repede cheltuielile ocazionate de amenajarea terenului și de asigurarea echipamentului mecanic pentru aducerea și administrarea apei. Așa după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea de închidere a lucrărilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966, de pe terenurile amenajate pentru irigat „...trebuie să obținem, în cea mai mare parte, cîte două culturi pe an. Aceasta este, de altfel, singura cale de sporire a suprafeței noastre agricole". Iată, deci, raționamentul care pledează pentru o cît mai judicioasă folosire a îngrășămintelor chimice pe toate solurile.

Deși se cunoaște eficiența îngrășămintelor chimice pentru sporirea producției agricole, în unele unități nu se acordă atenția cuvenită folosirii lor, se manifestă destule cazuri de risipă. Recent, într-o serie de unități agricole din regiunea Galați s-au semnalat cazuri cînd îngrășămintele chimice au fost lăsate sub cerul liber, producîndu-se pagube importante prin pierderea substanțelor fertilizante. Iată de ce se impune ca consiliile agricole, trusturile Gostat, uniunile cooperatiste să urmărească felul cum se face transportul, depozitarea și folosirea îngrășămintelor chimice.

Creșterea volumului de lucrări mecanizate în cooperativele agricole este asigurată prin dotarea S.M.T.-urilor cu noi tractoare, mașini și utilaje tot mai moderne, mărirea indicilor de utilizare a acestora. Totodată s-au construit sau se află în construcție noi stațiuni de mașini și tractoare. În legătură cu felul cum se desfășoară lucrările pe șantierele noilor S.M.T.-uri redacția noastră a organizat un raid-anchetă în regiunile Maramureș și Iași. Iată pe scurt cele constatate cu acest prilej.

Omisiuni și tărăgănări care împiedică intrarea în funcție a unui obiectiv important

La Moftinu Mare, în raionul Carei, regiunea Maramureș, a început anul trecut construcția unei stațiuni de mașini și tractoare, prevăzută să intre în funcțiune la finele anului 1966. Noua unitate va fi dotată cu 250 tractoare și cu numeroase alte mașini și utilaje agricole. Ținînd cont că data prevăzută pentru intrarea în funcție a trecut, în mod firesc ne punem întrebarea : va putea noua stațiune să-și înceapă efectiv activitatea acum, în primele săptămîni ale anului 1967 ?

Pentru a răspunde acestei întrebări am vizitat șantierul de la Moftinu Mare. Stadiul lucrărilor este, într-adevăr, avansat, dar la obiectivele în construcție mai sînt multe de făcut, iar la o parte din ele se studiază încă soluția definitivă. Mașinile și utilajele, care, conform planului, trebuiau montate pînă acum, stau afară sub prelate, iar altele, nici nu au sosit pe șantier.

Împreună cu maistrul **ANDREI POP,** șeful acestui lot, am pus față în față graficele de execuție cu stadiile fizice realizate. La atelierul mecanic mai erau de turnat jumătate din pardoselile de beton și cam tot atît de pavat cu calupuri din lemn, trebuiau executate fundațiile din beton pentru mașini și utilaje. De asemenea, urmau să fie montate calea de rulare și podul rulant aerian, precum și o cabină metalică a cărei destinație nu era încă cunoscută. Subliniem faptul că podul rulant și calea respectivă de rulare erau pe... drum. Primul, pe peronul gării, aștepta din vară să fie transportat.

Schimbarea soluției dată inițial a întîrziat terminarea remizei pentru mașini și utilaje. Ușile remizei se află și acum, în construcție, la Satu Mare. Destul de mult s-au tărăgănat lucrările la alimentarea cu apă și la depozitul de carburanți.

La toate acestea se adaugă faptul că beneficiarul, dîndu-și seama de unele omisiuni din proiect, a suplimentat valoarea acestuia, la mijlocul lunii decembrie, cu peste 300 000 lei. „Noile lucrări — ne-au spus constructorii — împreună cu cele restante nu vor putea fi terminate la timp".

Dacă pe parcursul lucrărilor se acordă o mai mare atenție organizării muncii pe șantier, aprovizionării cu materiale și asigurării forței de muncă calificată, stadiul construcției era altul. Tovarășii cu care am discutat ne-au relatat că pînă la mijlocul lunii septembrie anul trecut s-a lucrat cu jumătate de efectiv.

Este de datoria organelor care răspund de această nouă stațiune să ia toate măsurile pentru recuperarea rămînerilor în urmă.

Ioan VLANGA
corespondentul „Scînteii"

De ce întîrzie construcția noilor S.M.T.-uri din regiunile Maramureș și Iași ?

Aminările de pe o zi pe alta, o soluție dăunătoare

O dată cu sosirea anului 1967, pe harta regiunii Iași trebuia să apară ca o nouă unitate de sine stătătoare : S.M.T. Băcești din raionul Negrești. Inginerul **MARIAN VASILESCU,** directorul noii stațiuni, ne informează că a primit planul de producție pentru 10 brigăzi cu 136 de tractoare. Numai că constructorii grupului nr. 2 Bîrlad al T.R.C. Iași nu sînt gata cu toate lucrările. Aceasta pentru că acum ei le amînă din cauza frigului, iar astă vară le-au tărăgănat motivînd că n-au existat forțe calificate sau diferite materiale. Vizitînd șantierul, prima impresie este că aici munca n-a fost bine organizată. În primul rînd, centrala termică nu dă căldură. Ca ea să poată funcționa, este nevoie să se mai execute niște lucrări de sudură, dar care se tărăgănează din lipsa oxigenului. De asemenea, nu sînt gata canalul și coșul de fum. Nici pînă în prezent la coșul de fum nu s-a turnat în totalitate centura, iar la canalul de fum nu s-a terminat zidăria. Decantorul de apă a rămas la stadiul de turnare parțială. Această lucrare a întîrziat din cauză că nu au fost luate din timp măsuri de asigurare a cherestelei pentru cofraje. Nici la atelierul mecanic nu este gata pavajul (din calupuri de lemn), iar izolarea acoperișului de aproximativ 130 de metri pătrați, a fost mereu amînată.

Această situație impune conducerii trustului regional de construcții Iași să ia măsuri pentru a lichida lipsurile în organizarea muncii și în aprovizionarea șantierului.

Manole CORCACI
corespondentul „Scînteii"

ANCHETA „SCÎNTEII"

DE CE DEPINDE ÎNTĂRIREA STABILITĂȚII CADRELOR DIDACTICE

„Absolvind facultatea, oricare învățător sau profesor sincer atașat noii sale meserii pornește spre școala în care a fost repartizat dornic să muncească, să se perfecționeze. Cei mai mulți dintre ei găsesc la noul loc de muncă oameni prietenoși și ospitalieri, colegi atenți și plini de solicitudine. Urmarea firească : își încep cu încredere și entuziasm activitatea la catedră, se leagă de oameni și de meleagurile în care trăiesc, cîștigă încrederea și prețuirea celor din jur. În multe din satele regiunii Iași, de exemplu, sînt școli ai căror directori și profesori și-au întemeiat familii, și-au amenajat gospodării frumoase, au căpătat un binemeritat prestigiu în rîndul localnicilor. Este cazul școlilor generale din Mironeasa, Scînteia și Țibana — raionul Negrești, Ruginoasa și Moțca, — raionul Pașcani, Boureni, Poiana și Sticlărie — raionul Hîrlău și altele. Învățătorul Ilie Moga din comuna Ungheni, raionul Tg. Mureș, lucrează de 36 de ani în școli sătești.

„În acest an școlar, mai mult decît în cei precedenți, ne-a spus prof. **Vasile Mitrofan**, șeful secției învățămînt a Sfatului popular al regiunii Iași, numărul cadrelor didactice care au plecat dintr-o școală în alta sau definitiv din învățămînt a scăzut foarte mult. La scăderea fluctuației, la noi ca și în întreaga țară, a contribuit într-o bună măsură faptul că s-au construit mii de școli noi, dotate corespunzător cerințelor procesului de învățămînt, s-au îmbunătățit condițiile de lucru și de viață ale corpului didactic".

— Totuși, mai există fluctuație în rîndul cadrelor didactice. De ce?

— Prof. **Marin Gașpar**, șeful secției învățămînt a Sfatului popular al regiunii Ploiești, ne vorbește despre cazul profesorului de educație fizică Lucian Glișcă, repartizat la liceul din pitoreasca localitate Breaza, dar care și-a găsit „adăpost" la Consiliul Central U.C.F.S. (pe baza cărei legalități? — n.n.), al profesoarelor Didina Vespan și Elena Avasilicioaia, care nici măcar nu s-au prezentat la catedră.

— Alții, nu sînt ajutați cu suficientă grijă și solicitudine să-și desfășoare activitatea pentru care s-au pregătit în anii de facultate — consideră prof. **Petru Pop**, șeful secției învățămînt a Sfatului popular al regiunii Mureș-Autonomă Maghiară.

Iar alții, după cum ni s-a spus, găsesc catedra ocupată, sau sînt mutați de colo-colo pe plan local, din cauză că secțiile de învățămînt ale unor sfaturi populare nu prezintă situații reale asupra posturilor libere, „păstrează" locuri pentru eventuale „intervenții".

Dar să vedem mai îndeaproape despre ce este vorba.

„Sistemul țintarului" — dovadă a unei pedagogii înapoiate

Sava Popa, de la Liceul din Vlădeni, este profesor de limba română; cu toate acestea, o bună parte din norma sa didactică i s-a repartizat să predea limba latină, psihologie, caligrafie etc. Mai mulți interlocutori ne-au sesizat situații cînd profesori sînt încadrați chiar cu întreaga normă la catedre diferite de specializarea lor. La secțiile de învățămînt ale unor sfaturi populare se manifestă tendința de a muta nejustificat cadrele didactice de la o catedră la alta, ca pe un țintar, fără a avea în vedere specialitatea lor. Aceste schimbări survin adesea chiar în timpul trimestrelor școlare. Firește că toată această „mișcare" a personalului didactic are repercusiuni nedorite asupra continuității și calității procesului de învățămînt. Lucrînd azi cu o clasă, mîine cu alta, profesorul respectiv nu-și poate desfășura în întregime priceperea și cunoștințele, iar elevii sînt derutați de schimbarea repetată a metodelor de predare.

Prof. **Cornel Ionescu** din Tîrgoviște, **Florica Dodea** din Ploiești și alte cadre didactice ne-au relatat că această fluctuație se datorește în bună măsură și sistemului defectuos de lucru de la direcția de resort din Ministerul Învățămîntului. Cu toate că lucrările de rigoare încep din primele luni ale anului calendaristic, încadrările în școli nu sînt definitivate pînă la deschiderea anului școlar, se admit transferări în timpul lunilor de școală. Interlocutorii noștri au făcut propunerea ca încadrările membrilor corpului profesoral să fie definitivate pînă la 1 septembrie și să nu se mai aprobe schimbări pînă la sfîrșitul anului școlar. **Iacob Potor**, directorul Școlii generale din Cucerdea, raionul Tîrnăveni, **Eugenia Mureșan**, profesoară la Liceul din Deda, **Ilie Vodă**, învățător la Tîrnăveni, au propus ca în sistemul de repartizare a cadrelor didactice să se țină seama de dorința acestora de a lucra în satul natal, evitînd astfel repetatele intervenții ulterioare pentru atingerea acestui deziderat, precum și unele greutăți legate de instalarea la posturi a tinerilor. „Ar fi bine — consideră și prof. **Marin Gașpar** — ca aprobările de suplinitori să fie făcute pe plan regional. De regulă, aprobarea acestora de către minister se face cu multă întîrziere. Pînă la sfîrșitul primului trimestru de școală, în regiunea Ploiești circa 600 de suplinitori au funcționat... ilegal deoarece n-au primit confirmarea".

Solicitudine pentru condițiile de viață ale cadrelor didactice

În general, cei de la Sfatul popular din Prisăcani, raionul Iași, au cuvinte de laudă despre învățătorii și profesorii care-i învață pe copii la școala din comună. Dar prețuirea lor, grija pentru nevoile școlii se reduc cam la atît, cadrele didactice fiind lăsate să se descurce cum pot. Iată un exemplu. „A trebuit să ne „tîrguim" la sfatul popular ca să ni se repartizeze lemne" — ne-a spus prof. **Rodica Simionescu**. Aceeași greutate întîmpină și alte cadre didactice. Tocmai de aceea s-a făcut propunerea ca învățătorii și profesorii din mediul rural să fie aprovizionați cu combustibil pentru iarnă o dată cu școlile respective, sfaturile populare comunale avînd datoria să-i sprijine în transportul lor.

De altfel, insuficienta preocupare pentru rezolvarea problemelor de viață ale cadrelor didactice este una din cauzele care determină pe alocuri practica „navetismului". Aceste drumuri zilnice, pe lîngă că răpesc timp și energie, împiedică pe învățători și profesori să desfășoare o muncă de calitate cu clasele lor, să se ocupe mai intens de elevi și în afara orelor de curs, să participe la activitățile metodice și educative.

După cum se știe, dînd o înaltă apreciere activității corpului profesoral, înconjurîndu-l cu toată considerația, partidul nostru, statul socialist au adoptat o serie de hotărîri și măsuri menite să asigure cadrelor didactice condiții corespunzătoare de lucru și de viață, stabilind obligativitatea ca organele locale de partid și de stat să sprijine activitatea instructiv-educativă a slujitorilor școlii. „Din păcate unele din aceste dispoziții și hotărîri nu sînt respectate de către forurile locale — ne-a spus învățătorul **Ștefan Iacob** din satul Valea Izvoarelor, raionul Luduș. Așa, de pildă, nu se asigură peste tot locuințe, darea în folosință gratuită pentru cadrele didactice de la sate a unui lot de grădină etc.". Și alte cadre didactice ne-au sesizat faptul că sînt aglomerate cu fel de fel de sarcini care nu au nimic comun cu activitatea profesorală, sînt chemate la centrul de raion sau regiune la diferite ședințe și consfătuiri, fără să li se plătească cheltuielile de deplasare, în unele cazuri destul de însemnate. În regiunea Ploiești, de exemplu, pînă la sfîrșitul lunii decembrie cele 300 de cadre didactice trimise toamna trecută în diferite centre pentru examenul de bacalaureat și concursul de admitere în liceu n-au primit banii cuveniți pentru deplasare. Lăsînd la o parte lipsa evidentă de solicitudine, de grijă față de cei cărora li s-a încredințat misiunea importantă de a crește și educa tînăra generație, în toate aceste cazuri este vorba de o încălcare flagrantă de către unele sfaturi populare a legislației în vigoare.

Referitor la aceste probleme, învățătorii și profesorii cu care am stat de vorbă au mai făcut și alte propuneri menite să determine o mai mare stabilitate a cadrelor didactice în școlile de la sate. Notăm cîteva : să se studieze posibilitatea ca la școlile ce se vor construi să se prevadă și locuințe pentru directori ; să se acorde de către stat credite rambursabile și cadrelor didactice de la sate pentru construirea de locuințe individuale ; pe viitor absolvenții facultăților să fie repartizați la sate pentru un anumit stagiu, după care să se prezinte la definitivat ; ocuparea posturilor la școlile orășenești să se facă prin concurs după ce solicitantul și-a luat gradul definitiv.

Stabilitatea la catedră a învățătorilor și profesorilor, existența în fiecare unitate de învățămînt a acelor condiții absolut necesare procesului instructiv-educativ, un mediu prielnic de lucru și de viață al cadrelor didactice — reprezintă tot atîtea elemente care contribuie la buna pregătire și educare a elevilor, la obținerea unor rezultate cît mai bune în această activitate. Sînt necesare lichidarea operativă a deficiențelor semnalate, respectarea întocmai a legislației în vigoare privitoare la încadrarea cadrelor didactice, la asigurarea drepturilor lor.

Anchetă realizată de **Florica DINULESCU, Constantin CĂPRARU, Manole CORCACI, Lorand DEAKI**

PUNCTE DE VEDERE

Logica imaginii poetice

de Aurel MARTIN

E la îndemîna oricui să observe că textul poetic se întemeiază pe un sistem de referințe diferit de cel specific prozei propriu-zise, că metaforă e sufletul poeziei și procedeul de bază în realizarea imaginii poetice. Pentru poet, cuvîntul are și alte semnificații decît cele obișnuite, obiectul cuprinde, subiectiv vorbind, și alte valori decît cele descoperite prin experiență. Numai că pentru orice poet autentic, ca și pentru cititor, relația subliniată prin limbajul poetic nu deschide porțile incoerentului, ci **limpezește** înțelesuri adînci, ascunse, facilitează apropierea de adevărurile fundamentale, inefabile ale existenței, îngăduie, în procesul de cunoaștere, cucerirea unor noi redute, potrivit unei logici prin excelență dialectice. Fără această logică internă menită a scoate în evidență un sentiment, o idee, un mesaj, o atitudine, o reacție, o stare sufletească, un punct de vedere cu ecouri în inimile cititorilor, poezia își neagă propria condiție.

Ce-i drept, au existat și există creatori (experimentatori sau epigoni) care consideră absurdul ca factor inerent, obligatoriu al poeziei și-i transferă, prin urmare, din zonele expresiei în acelea ale conținutului, iluzionîndu-se că, astfel, ar fi intrat în teritoriile lirismului pur. Aventura (căci e o aventură) încercată în direcția aceasta de unii suprarealiști, dadaiști, integraliști etc. (nu arareori cu cele mai bune intenții de vreme ce voiau să defrișeze straturi încă necercetate ale psihologiei umane), n-a dat, precum se știe, rezultate viabile. Mai mult : pînă și experimentatorii au fost nevoiți nu o dată să-și organizeze (lucid i) materia, să o facă accesibilă (în esența sa), supunînd-o unei idei directoare. Așa stînd lucrurile, tentativa unor poeți de a reabilita conceptul de absurd, de nelogic, ca dat caracteristic, de fond, al poeziei, poate părea cel puțin stranie. Eroarea își are rădăcinile ei multiple: supralicitarea adevărului că în orice text poetic autentic există un coeficient de obscuritate (explicabil, între altele, prin faptul că poezia, avînd și funcție gnoseologică, sporește capacitatea noastră de cunoaștere, însemnează, deci, un pas în necunoscut, în inedit), desconsiderarea tradițiilor unanim acceptate, interpretarea abuzivă a dreptului la experiment, dorința de originalitate, credința că adevărata poezie s-ar adresa unui cerc restrîns de inițiați. Efectele sînt departe de a fi aplaudabile. Tineri, a căror cultură e foarte fragmentară și aproximativă, vrînd probabil să revoluționeze, la rîndu-le, nu numai limbajul poetic, ci și Poezia, au impresia că, legînd între ele cuvinte, după faimoasa rețetă dadaistă, cultivînd „dicteul automat", asociația frapant insolită, gestul teribilist, vor forța porțile nemuririi și-și vor înscrie numele în rîndul marilor reformatori. Saltul în nou e, de fapt, saltul în vechi, în consumat, pentru că nici unul dintre cei vizați nu dezvoltă, în chip creator, cuceririle (existente, indubitabil) ale esteticii avangardiste, ci execută o ciudată mișcare de reîntoarcere în timp, copiind gesturi, atitudini, puncte de vedere, reacții specifice **acelei** epoci, ieșind (cu alte cuvinte) din actualitate.

Din nefericire, intențiile unor autori de acest fel sînt serioase, ei se leagănă în iluzia că produsul aparține artei autentice. În fond, versurile lor par a fi rodul unei „dezarticulări ideative" și nu pot trezi decît zîmbetele amare ale cititorilor și ale istoricilor literari. Cochetînd cu absurdul, absolutizîndu-l, operînd cu simboluri cît mai criptice, Sebastian Reichmann (în **Ramuri**), într-un text intitulat **Religie anume**, scrie : „Se deschid trupurile agenților secreți ai lumii / Pui lor vii încă nu s-au născut / Masa de biliard îndoliată poartă ouăle / Curînd voi găsi catifeaua cărunță / Agentul numărului unu e de profesie prietenul meu / L-am găsit la licitație într-o supă de raci. / Se deschid trupurile agenților secreți ai lumii / în casele ieri descoperite cu mică / Cei mai perfecți dintre regi reușesc / reginele cască la micul lor Budha elastic / și numărul lor crește nelimitat. // Iar au citit unii de telefonul cu secreție internă / Cum pot uita gustul bieților raci / de abia fermecat de fecioara cu negi / marele premiu al unei mari conferințe de presă / pentru ziariști cu numere pare". Iar colegul său de generație și de credințe estetice, Virgil Mazilescu, în **Versuri** (apărute în același număr al **Ramurilor**), invidios parcă, ancorează în grotesc : „tocmai organizasem un atac subtil / cînd a bătut la ușa mea iubita / eu i-am deschis cu întunecata / mea mînă dreaptă / după aceea / eu am continuat jocul de șah / tocmai zîmbeam cînd suceam / în extaz gîtul reginei / o tînără sărmana sărmana reginâ / tocmai murmuram rugăciunea pieselor de șah / pe care o spun citeodată și soldații de plumb / și sucește-ne nouă viața gîturile noastre / leman carne ispită du-ne amin". Evident, texte ca acestea sînt uneori „analizate", „interpretate", „discutate", irosind energie. În dosul vorbelor descoperi însă un înspăimîntător gol ideatic.

Din păcate, exemplele citate nu sînt singulare nici în **Ramuri** și nici în alte publicații literare. Ele relevă (cînd nu sînt simple forme de manifestare ale impostului) interesul aproape exclusiv al autorilor pentru imaginea stridentă, chestiunea conținutului propriu-zis fiind, în concepția lor, absolut secundară. În atari cazuri, înlănțuirea metaforelor e arbitrară, de unde și senzația de baroc pe care o dă textul în ansamblul său. Poezia devine, fatal, un joc gratuit de cuvinte. Obscuritatea („corolar" inevitabil) nu mai e, în asemenea situații, condiționată de caracterul abisal al viziunii, ci de lipsa oricărei organizări interne, cît de cît logică, a materiei lirice. De obicei, prin titlul dat compunerii, poetul țintește să sugereze cititorului o idee ori un sentiment fundamental legat (în intenția sa) de conținutul transfigurat în poem. Numai că, în majoritatea exercițiilor de acest tip, titlul nu izbutește să îndeplinească scontatul rol de fir al Ariadnei. Labirintul rămîne tot labirint, atenția e sustrasă, la fiecare colț, de podoabe risipite generos, dar inutil, de asociații lexicale voit surprinzătoare, cu rostul secret de a frapa. Problema nu vizează, cum s-ar putea crede, doar stihurile izvorîte din jocul necontrolat de-a metafora. Există tineri (ca Dumitru M. Ion, de pildă), talentați, nici vorbă, care nu țintesc să violenteze **cu orice preț** bunul simț, nici să fie neapărat „originali" prin sistemul de referințe la care apelează. Totuși, poemele lor nu au darul de a realiza întotdeauna sensurile fundamentale pe care le urmăresc. Dacă, bunăoară, **Vînătorile de Voroneț** reprezintă o interpretare (firește, subiectivă și, ca orice interpretare, discutabilă) a frescelor de la faimoasa mînăstire moldoveneacă — **Vînătoare de toamnă** (publicată în **Amfiteatru**) nu constituie, desigur, un exemplu de claritate. Judecate în sine, metaforele sînt interesante ; pasaje întregi din poem atestă virtuțile lirice ale autorului. La capătul lecturii observi însă că totul s-a consumat în gol, într-o descriere ale cărei semnificații rămîn, pînă la urmă, absconse. Poetul operează aici cu simboluri, dar cititorului îi scapă rolul lor funcțional.

Problemele metaforei, ale viziunii poetice, ale logicii interne, ale experimentului, ale raportului dintre conținut și expresie frămîntă, fără doar și poate, pe oricare creator. Încercarea de a găsi căi noi, de a-și insufla modalități cît mai apropiate de structura temperamentală proprie, de a fi, cu alte cuvinte, el însuși, e întru totul explicabilă, și trebuie sprijinită, încurajată. Zbaterile în gol, mimările n-au însă nici un sens. Așa cum nu au nici cochetările cu limbajul ezoteric, cu jocul gratuit de-a vorbele, cu iluzia că poezia ar fi o cetate în care logica neavînd ce căuta, domnesc suverane incoerența, inaccesibilul, simbolul rarefiat, imaginea născută din sine și pentru sine.

TELEVIZIUNE

8,30 — Ora exactă.
— Cum va fi vremea ?
8,32 — Pentru voi, femeile !
9,15 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar.
11,00 — Concert simfonic. În program : Simfonia nr. 88 în Sol major de Haydn și Concertul pentru pian și orchestră nr. 1 în Sol minor op. 25 de Mendelssohn-Bartholdy.
12,00 — Emisiunea pentru sate.
18,00 — Magazin... duminical.
19,00 — Telejurnalul de seară.
19,20 — Interpretul preferat — muzică populară la cererea telespectatorilor.
19,45 — Aventuri de vînătoare.
20,15 — Baschet (masculin). Repriza a II-a a întîlnirii dintre echipele Dinamo București-Royal Anderlechtoise (Belgia) din cadrul „Cupei Cupelor". Transmisie din Sala sporturilor Floreasca.
20,45 — Recital Ludovic Spiess
21,05 — Film artistic : „Winetou".
22,35 — Cîntă Charles Asnavour.
22,50 — Telesport.
23,05 — Telejurnalul de noapte.

CINEMA

● **EL GRECO :** PATRIA (completare **Ultima treaptă**) — 10; 12,15; 14,30; 16,45: 19; 21,15.
● **GOLGOTA** — cinemascop : VICTORIA (completare **Jocul**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45, FEROVIAR (completare **Inimă și conștiință**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, FLAMURA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Hunedoara**) — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30.
● **NEVESTE PERICULOASE :** REPUBLICA (completare **Marea Sarmatică... Marea Neagră**) — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, BUCUREȘTI — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **ANTOLOGIA CINEMATOGRAFIEI ITALIENE** — 9,30 ; **STELUȚA** — 12; 14; 16,30; 18,45; 21 — CINEMATECA.
● **SANJURO** — cinemascop : LUCEAFĂRUL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ambele completarea **Pe urmele unui reportaj**), EXCELSIOR — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **CUMBITE :** CAPITOL — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.
● **NOTRE DAME DE PARIS** — cinemascop : LUMINA (completare **Orizont științific nr. 7**) — 9; 12; 15; 18; 20,45.
● **GIUSEPPE LA VARȘOVIA :** CENTRAL (completare **A cui e șoseaua ?**) — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, MIORIȚA (completare **Pața**) — 8,45; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45.
● **PROGRAM PENTRU COPII :** DOINA — 9; 10.15.
● **MOȘ GERILĂ :** UNION (completare **Consfătuirea de constituire a Consiliului național al organizației de pionieri**) — 10,30; 15,30; 18; 20,30, DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, GLORIA (completare **Aragaz**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **PE CĂRĂRILE JUNGLEI — CULESUL CIUPERCILOR — ÎNFLORIM ȘI NOI CU ȚARA :** TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **RÎDEM CU STAN ȘI BRAN :** GIULEȘTI (completare **Poduri peste timp**) — 15,30; 18; 20,30, BUCEGI (completare **Marea Sarmatică... Marea Neagră**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30, TOMIS (completare **Consfătuirea de constituire a Consiliului național al organizației de pionieri**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **MINUNATA ANGELICA** — cinemascop : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 14; 16; 18,15; 20,30, VIITORUL (completare **Mimetism**) — 15,30; 18; 20,30, CRÎNGAȘI (completare **Aragaz**) — 15,30; 18; 20,30.
● **FEMEILE** — cinemascop : UNIREA (completare **Navigatori care dispar**) — 15,30; 18; 20,30.
● **WEEK-END LA ZUYDCOOTE** — cinemascop : DACIA — 8,30—13,30 în continuare ; 16; 18,30; 21.
● **ANUNȚ MATRIMONIAL :** BUZEȘTI (completare **Orizont științific nr. 7**) — 15,30; 18; 20,30, VOLGA (completare **Începutul**) — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,45.
● **BARBĂ ROȘIE** — cinemascop (ambele serii) : FLACĂRA — 15,30; 19,30, FLOREASCA — 9; 12,30; 16; 19,30.
● **FANTOMELE SE GRĂBESC :** VITAN (completare **Școlca**) — 15,30; 18; 20,15.
● **OMUL DIN RIO :** MUNCA — 16; 18,15; 20,30, PROGRESUL (completare **Aragaz**) — 15,30; 18; 20,30, COSMOS — 15,30; 18; 20,30.
● **PORUMBELUL DE ARGILĂ :** FERENTARI (completare **Aragaz**) — 15,30; 18; 20,30.
● **ACEI OAMENI MINUNAȚI ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE** — cinemascop : COTROCENI — 14; 17; 20.
● **CIMARON :** PACEA (completare **Doi**) — 15,45; 18; 20,15.
● **CEI ȘAPTE DIN TEBA** — cinemascop : ARTA — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21, DRUMUL SĂRII (completare **A cui e șoseaua ?**) — 11; 15,30; 18; 20,30.
● **TUNELUL** — cinemascop : POPULAR (completare **Prin muzeele Capitalei**) — 15,30; 18; 20,30.
● **FAUST XX** — cinemascop : AURORA (completare **Pilula**) — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30, LIRA (completare **Vox Maris**) — 15,30; 18; 20,30.
● **POVESTEA PROSTIEI MELE :** MOȘILOR (completare **Tînărul cu sătorit**) — 15,30; 18; 20.30.
● **DIPLOMATUL GOL :** COLENTINA (completare **Timpul, legende, oameni de știință**) — 15,30; 17,45; 20.
● **FALSTAFF :** RAHOVA — 15,30; 18; 20,30.
● **FERIȚI-VĂ AUTOMOBILUL ! :** CLUBUL UZINELOR „REPUBLICA" (completare **Aragaz**) — 15; 17,30; 20.

TEATRE

● Teatrul de Operă și Balet : **RĂPIREA DIN SERAI** — 11, **BOEMA** — 19,30
● Teatrul de stat de operetă : **ROSEMARIE** — 10,30, **PLUTAȘUL DE PE BISTRIȚA** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **VLAICU VODĂ** — 10, **ÎNȘIR-TE MĂRGĂRITE** — 15, **REGELE MOARE** — 20, (sala Studio) : **O FEMEIE CU BANI** — 10, **ÎNTÎLNIRE CU ÎNGERUL** — 15, **NUNTA ÎNSINGERATĂ** — 19,30.
● Teatrul de Comedie : **INSULA** — 10,30, **TROILUS ȘI CRESIDA** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **D-ALE CARNAVALULUI** — 10, **UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ** — 15, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **CAZUL OPPENHEIMER** — 10; 15, **NU SÎNT TURNUL EIFFEL** — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **AU FOST ODATĂ... DOUĂ ORFELINE** — 10, **HIPNOZA** — 15,30, **O NOAPTE FURTUNOASĂ** — 19,30, (sala Studio) : **SCAUNELE** — 10, 3.3.3. — 16, **ANTIGONA ȘI MEDEEA** — 20.
● Teatrul „Barbu Delavrancea" : **TURCARET** — 20.
● Teatrul Mic : **ȘUN** — 10,30, **INCIDENT LA VICHY** — 15,30, **SIMPLE COINCIDENȚE** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă" : **CU CAPUL ÎN NORI** — 10, **MONSTRUL DIN SAMARKAND** — 15.
● Teatrul evreiesc de stat : **BLAZONUL** — 20.
● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" : **CHIRIȚA ÎN IAȘI ; NĂPASTA** — 10,30.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **IARMAROCUL PITICULUI CLIP** — 11.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **REVISTA DRAGOSTEI** — 20, (sala Victoria) : **COLIBRI MUSIC-HALL** — 11; 20.
● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : **PENTRU TOT CE-MI ESTE DRAG** — 20.
● Circul de stat : **SPECTACOL PREZENTAT DE ARTIȘTI DIN R. S. CEHOSLOVACĂ** — 16; 19,30.

EFECTE POȘTALE... fără efect artistic

Care sînt și cum arată felicitările emise în ultimul timp de Poștă ? Trebuie să facem de la început o distincție. Există două tipuri de felicitări, unul care apelează la serviciile fotografiei, reproducînd în culori sau în alb-negru peisaje cu decor hibernal, și cel care utilizează caracteristicile graficei colorate. Interesul publicului — conform concluziilor celor care răspund de apariția lor : Direcția pentru emisiuni și efecte poștale (felicitări, plicuri, telegrame speciale) din Ministerul Telecomunicațiilor — se îndreaptă clar către primul tip de felicitări. Aceasta, poate — spun unii — și pentru faptul că fotografia, prin caracterul său, constituie mai mult decît un simplu pretext de amabilități ocazionale. Un anume peisaj poate trezi amintirea unei drumeții sau admirația pentru locul fotografiat, poate fi o invitație subtilă la excursie sau poate fi un izvor de **bucurie estetică** datorită măiestriei cu care a fost făcută fotografia.

Cînd însă aceste peisaje prezintă fără nici o deosebire doar un simplu decor de iarnă nelocalizat, agrementat cu schiori și ramuri de brad în timp ce frumusețea iernii pe meleagurile noastre, poezia munților noștri rămîn departe de obiectivul fotografic, ele nu pot declanșa decît indiferența. Tehnic vorbind, aceste fotografii în culori sînt de fapt „colorate", ele provenind din prelucrarea unor diapozitive alb-negru. Ce s-ar cere deci unei asemenea felicitări ? În primul rînd autenticitatea și personalitatea locului fotografiat. E vorba aici de **subtilitatea** alegerii peisajului, de **rafinamentul** compoziției. În momentul de față, aceste cerințe sînt complet ignorate. Nu este păcat cînd arta fotografică românească are prestigiul medaliilor de aur internaționale să n-o admirăm decît în saloanele fotografice ? Și nu e nefirească monotonia felicitărilor de vreme ce natura țării noastre este atît de bogată în locuri pitorești ?

Cel de-al doilea tip de felicitări merită o discuție mai detaliată. Prin calitatea lor, cele cîteva modele existente nu se suprapun cu intenția cu care au fost create. Le viciază monotonia subiectelor, monotonia rezolvării lor artistice. Era necesar deci, în primul rînd, o aplecare mai insistentă către definirea exactă, particulară a fiecărui model, în așa fel încît diferențierea să fie clară și să ofere în mod practic posibilitatea de alegere.

Desigur, un dicționar tehnic de specialitate ar putea defini felicitarea ca „un obiect de prestație poștală cu un format admisibil conform unui stas internațional și cu o valoare imprimată" ; definiția ar fi exactă din punct de vedere tehnic. Dar numai din acest punct de vedere. Căci dacă am răsfoi, să zicem, un dicționar al bunului gust, am afla că acest obiect trebuie să fie și frumos, sau în primul rînd frumos, să convertească momentul primirii lui într-o bucurie afectivă și estetică, **să fie un mesager artistic al bunelor intenții.** Ceea ce frapează la felicitările emise de Poștă este lipsa acelui amănunt „esențial" de glumă amabilă sau de poezie, sau ambele împreună, care le-ar îndepărta de ilustrația banală sau de simpla caricatură. Există și surse de inspirație insuficient folosite — bunăoară basmul, obiceiurile folclorice, frumoasele datini tradiționale ale poporului nostru. Subiectele felicitărilor Poștei sînt însă acestea : ursul păcălit de vulpe, sau două veverițe într-un brad, sau un grup de urători amintind vechile ilustrații de abecedar. Realizarea artistică se aliază perfect cu inspirația lor, predominînd, la toate, culorile albastru și maroniu.

Și dacă ne vom opri asupra unora din ele vom vedea distanța care le separă de finalizarea realmente artistică. O scenă de carnaval cu personaje țepene ca niște fantoșe inabil mînuite, cu o costumație aproximativă și generală, într-o compoziție stîngace care nu sugerează bucuria serbării, abuzînd de o policromie pestriță cu vădite erori de tehnică poligrafică (datorate desigur și cernelurilor folosite) fac din felicitarea descrisă un eșec artistic. Mai criticabile sînt tipurile de felicitare-telegramă, unde prostul gust, profitînd de exigența care atipește uneori, își face apariția. „Originalitatea" lor constă în montajul de elemente : un Moș Gerilă violet, livid ca o mască mortuară, împerecheat cu un cadran de ceas ; o ramură de brad alături de un „boboc de fată" (cam ofilit în ciuda rozului abundent din obraji).

„Gustul public dispune" — iată formularea sub care se ascunde mai întotdeauna rezistența la nou tocmai a acelora care ar trebui să educe gustul public. Dar, desigur, cînd se imprimă pe mii de felicitări un măgar, chiar măgăruș să-i zicem — așa cum s-a întîmplat nu de mult, realizat chiar în cea mai fastuoasă combinație de culori, în grafica cea mai modernă, deasupra căruia un „La mulți ani" va sta scris chiar cu litere de aur, nimănui nu-i va trece prin minte să-l trimită prietenului în chip de urare.

În realitate este vorba despre rutină, despre o poziție de minimă rezistență în fața presiunii prostului gust.

Girantul calității trebuie căutat acolo unde se află el, adică în atelierul graficienilor reputați, iar jurizarea ei trebuie făcută în mod convingător, cu participări dintre cele mai autorizate. Exemplul și succesul expoziției de felicitări ale Fondului Plastic este revelator. Ele au arătat că felicitările făcute de mîini pricepute devin obiecte de artă veritabilă. Desigur, varietatea tehnicilor folosite nu poate fi preluată de industria poligrafică. Ceea ce poate fi preluat cu siguranță este spiritul acestor felicitări, imagistica diversă, inspirată de o sursă autentică : folclorul românesc. Trebuie dezvoltată preocuparea pentru stil, pentru ținută artistică, pentru originalitate. Ceea ce această expoziție a demonstrat din punct de vedere artizanal și la un tiraj implicit redus, Poșta trebuie să demonstreze la nivelul ținutei poligrafice a tuturor publicațiilor sale. Colaborarea concretă cu Uniunea Artiștilor Plastici se impune în mod necesar și rațional.

Iulian MEREUȚĂ

CONCERTE

Azi, la ora 11, în studioul Radioteleviziunii are loc concertul orchestrei simfonice a Filarmonicii de stat „George Enescu". Va dirija Charles Dutoit din Elveția. În program : Simfonia nr. 88 în Sol major de Haydn ; Concertul nr. 1 pentru pian și orchestră în Sol minor op. 25 de Mendelssohn-Bartholdy. Solist : Valentin Gheorghiu ; „Simfonia în trei mișcări" de Stravinsky și „Rapsodia spaniolă" de Ravel.

La ora 20, în sala mică a Palatului, orchestra „Barbu Lăutaru" prezintă un concert de muzică populară. Dirijor : Ionel Budișteanu. Soliști : Angela Moldovan, Ion Cristoreanu, Benone Sinulescu, Vlad Dionisie, Damian Luca, Ana Ispas, Minodora Nemeș, Ion Văduva, Damian Cîrlănaru, Mihai Bolozan, Ion Mihăilescu.

În aceste zile la Poiana Brașov — Foto : M. Cioc

În Editura politică au apărut:

Lege cu privire la alegerea deputaților în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare

* * *

Lege privind pensiile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară

Broșurile au fost tipărite într-un tiraj de masă.

TELEGRAME EXTERNE

Lucrările celui de-al XVIII-lea Congres al P. C. Francez

PARIS 7 — Corespondenții Agerpres, Al. Gheorghiu și Georges Dascal, transmit: În noul Palat al sporturilor din suburbia pariziană Levallois Perret au continuat lucrările celui de-al XVIII-lea Congres al Partidului Comunist Francez. În cursul zilei de simbătă au rostit cuvîntări pe marginea raportului prezentat de Waldeck Rochet, secretar general al P.C.F., numeroși reprezentanți ai federațiilor P.C.F. Congresul a fost salutat de șefi ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești.

Lucrările Congresului urmează să se încheie duminică prin alegerea organelor conducătoare ale P.C.F. și adoptarea documentelor corespunzătoare.

Disputa dintre Siria și „Iraq Petroleum Company"

DAMASC 7 (Agerpres). — Oficialitățile siriene nu au comentat pînă în prezent oferta făcută de „Iraq Petroleum Company" în vederea soluționării disputei dintre guvernul sirian și companie în legătură cu procentul și modul de calculare a redevențelor ce se cuvin Siriei pentru tranzitul petrolului prin conducte. Compania s-a oferit să plătească Siriei suma de 3 700 000 lire sterline „ca un avans" pînă la stabilirea, pe calea arbitrajului sau negocierilor, a sumei ce i se cuvine Siriei. În schimb, se cere guvernului sirian să dispună redeschiderea conductelor și să revină asupra hotărîrii privind confiscarea tuturor proprietăților companiei.

Abdullah al Tariki, expert internațional în problemele petrolului arab, a calificat oferta făcută de I.P.C. drept „o manevră și o presiune asupra Siriei pentru a o determina să cedeze". În realitate, a spus el, compania se declară dispusă să plătească cele 3 700 000 lire sterline cu titlu de împrumut, bani pe care speră să-i recupereze în urma arbitrajului unor părți ce nu au vreun amestec în acest conflict.

Tariki s-a pronunțat pentru naționalizarea petrolului și a conductelor de pe teritoriul țărilor arabe, subliniind totodată necesitatea construirii unei industrii petrochimice și a unor rafinării în țările arabe.

O precizare congoleză în problema exploatării bogățiilor din Katanga

KINSHASA 7 (Agerpres). — Numai „Societatea generală congoleză de minereuri" va exploata în viitor toate bogățiile din Katanga care au aparținut în trecut concernului „Union Minière du Haut Katanga", se arată într-un comunicat al guvernului congolez, difuzat de postul de radio Kinshasa. Comunicatul respinge ca nefondate știrile difuzate la Bruxelles de conducători ai concernului Union Minière, potrivit cărora între guvernul congolez și compania japoneză „Nippon Mining Company Ltd" au loc convorbiri în vederea transmiterii către compania japoneză a concesiilor aparținînd concernului belgian.

Primul plan cincinal al Republicii Ciad

FORT LAMY 7 (Agerpres). — În Republica Ciad a fost elaborat primul plan cincinal de dezvoltare economică pe perioada 1966—1970. Potrivit prevederilor, aproximativ 66 la sută din creditele acordate de stat vor fi destinate dezvoltării agriculturii, sector în care lucrează circa 80 la sută din întreaga populație aptă de muncă din țară. Planul acordă o atenție deosebită problemelor pregătirii de cadre naționale, îmbunătățirii activității transporturilor și dezvoltării rețelei de șosele. În perioada 1966—1970 vor fi construite cîteva întreprinderi ale industriei prelucrătoare. Planul urmează să fie adoptat de Congresul al VI-lea al Partidului Progresist din Ciad, ale cărui lucrări se desfășoară în prezent la Fort Lamy.

„PROBLEME ECONOMICE"

nr. 12/1966

Revista cuprinde articolele: **„Gospodărirea eficientă a fondurilor în economia națională"** de I. TULPAN, adjunct al ministrului finanțelor, **„Baza tehnico-materială a comerțului de stat în perioada 1966—1970"** de I. BUCȘA, secretar general în Ministerul Comerțului Interior, **„Diversificarea parcului de tractoare — condiție a mecanizării complexe"** de I. BIANU și N. MARGHIDAN, **„Concepția lui I. N. Angelescu despre necesitatea și modalitatea înfăptuirii industrializării României"** de Dr. N. IVANCIU și V. IOȚA, **„Progresul tehnic și folosirea materiilor prime în țările capitaliste dezvoltate"** de I. LEMNIJ, **„Istorie și prezent în teoria marginalistă a valorii"** de A. POPPER.

În continuare, revista publică materialele: **„Resursele de muncă din agricultură și căile folosirii lor rațională"** de Gr. VĂLCEANU, Tr. LAZĂR și N. SUFANĂ — la rubrica „Din planul Institutului de cercetări economice", **„Aspecte ale perfecționării relațiilor de producție socialiste"** de I. NICOARĂ și V. BALAURE — la rubrica „Consultații", **„Preocupări pentru introducerea mijloacelor moderne de prelucrare a informațiilor în industria ușoară"** de I. NICOLAU — la rubrica „Folosirea matematicii în economie".

Revista mai cuprinde rubricile: „Răspunsuri la întrebările cititorilor", „Însemnări" și „Critică și bibliografie".

SPORT

AZI ÎN CAPITALĂ

BASCHET. — Meciul **Dinamo București — Royal IV Bruxelles**, contînd pentru competiția europeană „Cupa cupelor" (turul II), este programat în sala Floreasca, la ora 19,30.

PATINAJ. — Pe patinoarul artificial Floreasca, începînd de la ora 9, membrii lotului republican de patinaj artistic participă la un **concurs de verificare.**

Pe scurt de peste hotare

ȘAH. Turneul internațional de la Hastings s-a încheiat cu victoria fostului campion mondial Mihail Botvinnik (U.R.S.S.), care reeditează astfel succesul repurtat în această competiție în anul 1961. De-a lungul întrecerii, Botvinnik a pierdut o singură partidă, la englezul Keene, iar în ultimele două runde a remizat cu Basman (Anglia) și a cîștigat la Penrose (Anglia). În clasamentul general, Botvinnik (6,5 puncte) a fost urmat de W. Uhlmann (R.D.G.) cu 5,5 puncte, Kurajica (Iugoslavia), Balasov (U.R.S.S.), Basman (Anglia) — fiecare cu cîte 5 puncte.

● La Leningrad s-a desfășurat un turneu internațional de șah cu participarea echipelor Universităților din Belgrad, Budapesta, București și Leningrad. Victoria a revenit echipei iugoslave (16,5 puncte), urmată de cele ale Leningradului (14,5), Budapestei (9,5) și Bucureștiului (7,5).

BASCHET. Echipa italiană Ignis Varese s-a calificat în finala „Cupei intercontinentale" dispunînd cu scorul de 79—70 (26—30) de Simmenthal Milano. În finală Ignis Varese va întîlni formația Goodyear, campioana S.U.A., care a eliminat cu 57—52 echipa braziliană Corinthias.

HANDBAL. — Înainte de a pleca în Suedia la campionatul mondial de handbal, selecționata Norvegiei a jucat la Oslo cu echipa Canadei, obținînd victoria cu scorul de 31—8 (15—4). Echipa canadiană face parte din grupa C alături de cele ale României, R. D. Germane și U.R.S.S.

SCHI. În ziua a doua a concursului de schi de la Berchtesgaden (Bavaria), contînd pentru „Cupa Mondială", s-a disputat proba masculină de slalom uriaș. Victoria a revenit francezului Georges Mauduit cu timpul de 1'46"91/100, urmat de colegii săi Leo Lacroix — 1'47"30/100 și Jean Claude Killy — 1'48"05/100.

A treia „manșă" a concursului de sărituri cu schiurile dotat cu cupa „Celor 4 trambuline", care se desfășoară la Innsbruck, a fost cîștigată de norvegianul Bjoern Wirkola cu 237,7 puncte (sărăturile sale au măsurat 90 și 93,5 m). L-au urmat Franz Keller (R. F. Germană) — 228,3 puncte și Sepp Lichtenegger (Austria) — 223,2 puncte. În clasamentul general continuă să conducă Wirkola.

SCHI

PRIMUL CONCURS OFICIAL AL SEZONULUI

Pe pîrtiile din împrejurimile Predealului se inaugurează astăzi sezonul oficial de schi. Specialiștii probelor alpine se vor întrece pe Clăbucet în proba de slalom special, iar fondiștii își vor disputa întîietatea pe traseul din Poliștoacă la probele de 10 km seniori, 5 km senioare, 5 km juniori și 3 km junioare.

La start vor fi prezenți fruntașii schiului din țara noastră, printre care Cornel Tăbăraș, Kurt Gohn, Mihaela Casapu, Gheorghe Cincu, Dinu Petre, Marcela Bratu etc.

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE HOCHEI

Simbătă, în ziua a doua a campionatului republican de hochei pe gheață de la Miercurea Ciuc (turul trei), Steaua a învins cu 15—0 (3—0, 5—0, 7—0) pe Tîrnava Odorhei, iar Avîntul Miercurea Ciuc a întrecut cu 8—1 (2—0, 5—0, 1—1) Agronomia Cluj. (Agerpres)

CUM E VREMEA

Ieri în țară : Vremea a fost umedă, cu cerul mai mult acoperit, excepțind Banatul unde a devenit variabil. Au căzut precipitații, sub formă de ploaie și burniță în Muntenia și Dobrogea, și sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în nordul Ardealului și Moldova. Precipitații izolate s-au mai semnalat și în celelalte regiuni. Vîntul a suflat în general slab, prezentînd intensificări în estul țării. Temperatura aerului, la orele 14, înregistra valori cuprinse între minus 5 grade la Avrămeni și plus 11 grade la Constanța, Mangalia, Medgidia și Adamclisi. S-a produs ceață în Oltenia și Muntenia și cu caracter local în celelalte regiuni.

Timpul probabil pentru zilele de 9, 10 și 11 ianuarie. În țară : Vreme umedă și rece, mai ales în nordul țării. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ninsoare. Vînt potrivit, cu intensificări predominînd din nord-est. Temperatura în scădere în prima parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între minus 10 și zero grade, local mai coborîte. Iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Ceață locală. **În București :** Vreme umedă, cu cerul mai mult acoperit. Vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit, cu intensificări trecătoare. Temperatura în scădere ușoară.

NOI FERESTRE SPRE ADÎNCURI

(Urmare din pag. I)

derii acestui zăcămînt, s-au examinat, în institutul nostru, posibilitățile de preparare a diverselor sorturi de minereuri. Datele obținute în faza de laborator oferă instituțiilor de proiectare baza pentru punerea la punct a procedeelor de producție industrială în prepararea minereurilor.

În ultimii ani, o dezvoltare din ce în ce mai mare cunoaște o nouă ramură științifică — palinologia. Cercetînd resturile de spori și polen din roci, ea oferă geologilor elemente suplimentare de stabilire a vîrstei relative a acestor roci și deci indicații indirecte asupra minereurilor ce ar putea fi descoperite. Sporii și polenul plantelor care s-au păstrat milioane de ani lărgesc astfel posibilitățile geologiei de a aduce în circuitul cercetărilor formațiuni înainte vreme mult mai puțin accesibile investigației științifice. Palinologii noștri au obținut rezultate în special în investigarea șisturilor cristaline. Sîntem printre puținele țări din lume care au reușit să scoată în evidență străvechile resturi organice din roci metamorfice și să obțină rezultate interesante în cunoașterea geologică a zonelor constituite din asemenea roci.

În studiul formațiilor geologice, în lipsa altor surse de informații, cercetătorii noștri recurg și la datele oferite de radioactivitate. În momentul de față, putem determina vîrsta absolută a mineralelor și rocilor prin examinarea în laboratorul nostru a conținutului de elemente radioactive și radioizotopi. Încercăm să extindem această metodă în colaborarea cu Institutul de fizică atomică, unde s-au adus contribuții originale în această direcție.

— Cu ce alte unități de cercetare mai colaborați și care este scopul acestei colaborări?

— M-aș referi, în primul rînd, la Institutul de geologie și geografie al Academiei. Acesta are, în preocupările sale, unele probleme fundamentale ale geologiei, care permit ulterior dezvoltarea de lucrări aplicative. Deși n-am consemnat aceste colaborări sub formă de convenții și protocoale, există numeroase relații directe între cercetătorii celor două instituțe. Ele se referă la zonele geografice cercetate și la probleme în soluționarea cărora sînt necesare consultări reciproce.

Se poate afirma totuși că principala lipsă în activitatea institutului nostru privește tocmai colaborarea cu celelalte instituții din țară, care au profil geologic. Cred că în acest sens ar fi utilă înființarea unor brigăzi mixte, formate din geologi și cercetători de la aceste institute departamentale cu preocupări înrudite. În ultimii ani a apărut din ce în ce mai evidentă necesitatea unei coordonări a activității noastre cu Institutul de proiectări și cercetări geologice pentru hidrocarburi al Ministerului Petrolului, pentru evitarea unor eventuale paralelisme și obținerea mai grabnică a rezultatelor scontate. Cu începere din 1966, datorită programului unitar al cercetării științifice, s-a realizat coordonarea activității celor două institute.

În comparație cu trecutul, se poate spune că trăsătura principală a activității noastre în perioada cincinalului va fi o mai strînsă și mai organizată conlucrare cu celelalte unități de cercetare în vederea întăririi potențialului nostru geologic.

Interviu realizat
de Lucian SACHELARIE

TIRANIA INERȚIEI

(Urmare din pag. I)

intrați sub imperiul aparent liniștitor, ca într-un cerc închis, al rutinei, al inerției. Era greu să-i smulgi din cețoasa lor nepăsare. Ei doresc, înainte de toate, să nu fie tulburați, zilele să li se perinde neschimbate, din moment ce și-au atins ținta: o viață comodă, un post mulțumitor, un univers propriu în care nu mai simt nevoia să se petreacă noutăți.

Viața este însă încăpățînată. Epoca noastră, ritmul ei nu se împacă cu stagnarea, cu limitele, înlătură ideea platonării, ascensiunea înțelegînd-o pe verticală. Fără menajamente, viața cere un răspuns.

Am cunoscut un director al unei gospodării de stat din Bărăgan, inginer, care de mai mulți ani bate pasul pe loc. Și el, dar și unitatea sa, lucrează cu deficite. Faptul că era dinainte asigurat cu o „acoperire planificată", faptul că de la începutul anului altă preocupare nu avea decît să nu piardă prea mult, l-a oprit, l-a fixat și, cu timpul, s-a obișnuit să caute explicații oriunde decît în propria sa activitate. Remarc că această gospodărie are tot, dar absolut tot ceea ce se cheamă dotație modernă: mecanizare, mijloace chimice, posibilități de irigare. Directorul și, alături de el, întreaga conducere stă pe loc, calmă și indiferentă, înregistrînd calamități — dacă survin — scăldîndu-se în apa stătută a rutinei. Contaminați de morbul inerției nu urcă nici cu un centimetru peste nivelul la care s-au fixat și dormitează. Am aflat, surprins, că n-a mai citit de mult un tratat de specialitate, că problemele de economie agrară le abordează sporadic și cam fără chef, socotind că cele învățate în facultate îi sînt deajuns.

Sau ce să zici despre un profesor care nu-și modifică nici cu o iotă cursul. Ani îndelungați repetă neschimbat, evident demodatele sale considerații. Cunosc un caz, un profesor de franceză, care le dădea elevilor rezumate, obligîndu-i să le memoreze. Rezultatul? Cînd unul dintre ei produceai la teză exact acest rezumat și primeai 10. Încercarea de a schimba ceva în text, exprimarea unei idei proprii o privea cu suspiciune. Teama de nou, teama de a nu strica un mod de a trăi și gîndi e o consecință a inerției, căreia nu-i convin inovațiile, îndrăzneala creatoare, urcușul. Asemenea „fixați" întîlnim și în activitatea culturală, în cabinetele tehnice, în instituții de artă prezența lor fiind la fel de nocivă față de tot ceea ce înseamnă căutare, depășire.

Obișnuința unui trai senin, netulburată, în stadiul de „mi-am atins ținta vieții", poate fi foarte greu urnită. Sînt îmbîcsiți, rutina le-a intrat în sînge, li s-a strecurat în fiecare fibră. Printr-o curioasă logică, a lor proprie, începe să se socotească de necîntit, născocesc greutăți, se apără. Acesta e cuvîntul. Se apără...

Asediul noului, impetuosul asediu al noului, îl impresoară, însă, de pretutindeni. Pretutindeni va întîlni fapte, evenimente care-l contrazic, îl anulează. Ajuns aici va proceda potrivit moralei sale. Pe cît îi stă în puteri se împotrivește, se pune de-a curmezișul măsurilor inovatoare. Dacă societatea l-a investit cu o anume putere se va strădui s-o folosească. Acceptînd formal o idee inovatoare va întîrzia aplicarea ei sau o va aplica modificată, diluată. Va bîrfi reușita unui confrate, va minimaliza meritele colegilor. Pentru el e mult mai greu să recupereze, decît să se așeze de-a curmezișul. A recupera înseamnă a renunța la lenea rutinei, așezată ca un strat gros de praf pe gîndirea sa. Cineva spunea că asemenea oameni, intrați sub imperiul tiranic al rutinei, ajung curînd să considere fiecare manifestare de inovație ca îndreptată împotriva propriei lor persoane. Judecînd lucrurile prin prisma lor, după etaloanele lor morale, ei sînt convinși că nu rutina, nu inerția de care sînt contaminați le este adevăratul adversar.

În astfel de cazuri, se impun operații radicale. Și e bine ca intervenția să se facă cît mai din timp.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

RECESIUNEA SE PRECIZEAZĂ

Sub acest titlu ziarul „La Libre Belgique" publică un editorial din care spicuim:

„Nu se mai poate nega că am intrat într-o fază de recesiune. Economia belgiană cedează lent, alinîndu-se altora din principalele țări occidentale. Printre indicațiile primite recent în legătură cu acest subiect se poate semnala generalizarea presiunii exercitate asupra industriei de automobile. Se știe că în Statele Unite a fost redusă producția de automobile, lucru ce se întîmplă cam peste tot în Europa occidentală, cu excepția Franței, care rezistă mai bine. Dar în toate celelalte țări, producătorii își adună pînzele și acest fapt are de pe acum repercusiuni asupra Belgiei. Scăderea medie a producției de asamblare și montare de automobile va atinge în Belgia 15 sau 20 la sută. Există stocuri nevîndute la majoritatea firmelor.

O indicație interesantă ne-o furnizează starea cererii și ofertei de imobile în însuși sectorul construcții. Este cunoscută dezvoltarea pe care o luase construcția de apartamente. Pînă acum nu s-a pus nici o problemă, publicul urma sau chiar o lua înaintea ofertelor ce i se făceau. Or, din luna septembrie, situația se prezintă altfel. După datele de care dispunem, vînzările sînt inferioare cu 20 pînă la 30 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut. Pe de altă parte, rămîi surprins de numeroasele anunțuri ale birourilor de închiriat.

O altă informație provine din cercurile de afaceri: clientul plătește greu. Băncile constată că datoriile întreprinderilor tind să crească și că anumite firme, care înainte nu erau nici o dată îndatorate, încep să folosească creditul ce le-a fost deschis, adesea cu titlu de precauție. Băncile sînt, de altfel, obiectul unor noi cereri de credite din partea unor firme de importanță mijlocie, ajunse la capătul resurselor lor bănești. Ele le refuză, de obicei, din cauza nesolvabilității acestor firme, care, în general, au epuizat creditele acordate de băncile lor obișnuite.

Clientul cumpără mai puțin, iar întreprinderile comerciale care aprovizionează piața trebuie să livreze comenzile anterioare. De aici rezultă lipsa de fonduri de rulment; stocurile au tendință de creștere în întreprinderile industriale și comerciale, nu în virtutea unei hotărîri premeditate, ci pentru că publicul se abține de la cumpărături.

Se constată, de altfel, că publicitatea are mai puțin efect, în pofida eforturilor ce se depun tocmai în vederea sporirii vînzărilor și a scăderii stocurilor.

Indicîile concordă, conjunctura capătă aspecte contrarii celor anterioare. Singurele întrebări care se pun sînt cele de a ști pînă unde va merge recesiunea și cît timp va dura. Dar acestea sînt secretele viitorului, iar tot ceea ce putem spune este că nu trebuie să fim optimiști în ce privește evoluția economică în viitorul apropiat".

AN DE GRIJI PENTRU PORTUGALIA

Ziarul elvețian „DIE TAT" publică un articol despre situația din Portugalia, din care extragem:

„Niciodată încă Portugalia n-a trăit, din punct de vedere politic, un sfîrșit de an atît de critic ca acesta. Pierderile suferite în războiul dus în Africa încep să crească, iar închiderea frontierei dintre Angola și Congo constituie și pentru omul mărunt de pe stradă un indiciu că lupta în marea colonie africană a Portugaliei se află în fața unei etape noi și mai ascuțite.

Cît timp va putea continua Portugalia acest război în care are împotriva sa lumea popoarelor negre independente? Cît timp această țară, cu ceva peste 10 milioane de locuitori, va putea continua această luptă? Acestea sînt întrebări pe care nu le poți ignora astăzi.

După cum arată statisticile americane, continuă ziarul, din anul 1961 capitalurile particulare portugheze depuse la băncile din S.U.A. au crescut de la 99 la peste 300 milioane dolari. Nu există date despre capitalul portughez care s-a refugiat în Elveția. La Lisabona se afirmă însă că creșterea depunerilor portugheze la băncile elvețiene este și mai mare decît cea din S.U.A. Și în Spania s-a remarcat în ultimii ani o creștere vertiginoasă a depunerilor portugheze. Este clar că fuga capitalului portughez ia amploare. Aceasta constituie încă un avertisment primejdios. Guvernul Salazar a luat, ce-i drept, măsuri drastice împotriva acestei fugi, dar abia viitorul va arăta dacă ele vor avea succes. Însuși faptul că a fost nevoie să se recurgă la asemenea măsuri arată că Portugalia, care depune mari eforturi pentru menținerea posesiunilor sale africane este supusă unei grele încercări.

Pe de altă parte — încheie ziarul — marele număr de portughezi care părăsesc în mod clandestin țara, pentru a căuta de lucru în țările vest-europene, demonstrează necesitatea efectuării unor profunde reforme sociale, acordării de salarii mai mari, ceea ce nu este posibil atîta timp cît impozitele și poverile impuse de război frînează dezvoltarea economică".

Reuniunea nigeriană de la Accra

Șeful statului nigerian, lt. colonelul Gowon, și guvernatorii militari ai regiunilor occidentale, septentrionale și centrale continuă să facă „naveta" între Lagos și Accra, sediul conferinței asupra viitorului constituțional al Nigeriei. Alegerea capitalei ghaneze ca sediu al conferinței este rezultatul unui compromis. Colonelului Odumegwu Ojukwu, guvernator al provinciei orientale, a refuzat pînă acum să participe la lucrări dacă conferința se va ține la Lagos. El consideră că securitatea sa personală nu ar fi garantată în capitala nigeriană.

Se crede că discuțiile vor dura cîteva zile. De remarcat că, pentru prima dată de la lovitura de stat (29 iulie 1966), Gowon și colonelul Ojukwu se află față în față. După cum se știe, pînă în prezent a fost paralizată orice încercare de conciliere. Acum sînt din nou examinate propunerile privind cele mai diferite moduri de federalism, care, de altfel, au fost dezbătute și la numeroasele tratative anterioare, care au început în septembrie 1966.

După cum se apreciază în cercurile politice africane, oficialitățile nigeriene doresc ca problema care se pune să rămînă determinarea numărului viitoarelor state ce vor forma federația și găsirea unei modalități de natură să asigure aplicarea interdicției oricărui stat component al federației de a exercita vreo influență politică preponderentă.

Presa relatează însă că la toate reuniunile privitoare la soluționarea problemei nigeriene au fost excluse organizațiile progresiste. Partidul socialist al muncitorilor și țăranilor, sindicatele, „Congresul tineretului nigerian" se opun oricăror propuneri sau încercări de împărțire a țării după criterii regionale sau tribale. Ziarele guvernamentale de la Lagos nu pot să treacă sub tăcere faptul că criza nigeriană depășește cu mult cadrul național, reliefînd că cercurile monopoliste se amestecă direct și vizibil în treburile interne ale țării și nu o dată le reproșează aceasta.

C. BENGA

CORESPONDENȚĂ DIN ALGER

OBIECTIVELE POLITICII EXTERNE A FRANȚEI ÎN 1967

Un interviu al lui Couve de Murville

PARIS 7. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite : Ministrul afacerilor externe al Franței, Couve de Murville, a acordat sîmbătă un interviu postului de radio „Air-Intern" în cadrul emisiunii „Perspective internaționale pe 1967". Problema vietnameză — a spus el — domină întreaga actualitate internațională. Obiectivul de atins este, după părerea Franței, interzicerea amestecului puterilor din afară în Vietnam. În ziua în care se va renunța la intervenții din afară, a subliniat Couve de Murville, negocierea va fi posibilă. Originea războiului este o revoltă a populației din Vietnamul de sud contra guvernului său, care este sprijinit de către o putere din afară. Acesta este fondul lucrurilor.

Referindu-se la problema intrării Angliei în Piața comună, ministrul a declarat că aceasta este „o problemă politică vastă, care ridică chestiunea orientării politice a Europei". El a precizat că în ce privește Franța, *obiectivul ei în Europa este „de a se ajunge într-o zi la o reglementare pașnică europeană, care să asigure stabilitatea și care să împiedice izbucnirea unui nou război"*. Ministrul francez s-a pronunțat pentru dezvoltarea relațiilor pașnice cu țările din Europa de răsărit.

VIETNAM

● Atac de anvergură al forțelor F.N.E. asupra aeroportului de la Holloway

● Trupe americane intră pentru prima oară în acțiune în delta Mekongului

● Constatările unei delegații japoneze cu privire la crimele comise de agresori

SAIGON 7 (Agerpres). — Unități ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au declanșat sîmbătă dimineața, după cum relevă agenția France Presse, *„un atac de anvergură asupra aeroportului american de la Holloway și a unui important post saigonez vecin, situat la 4 km est de localitatea Pleiku". Forțele patrioților au reușit să pătrundă în perimetrul aeroportului, distrugînd clădiri, elicoptere și avioane,* menționează aceeași agenție. Atacul patrioților a fost precedat de un bombardament cu mortiere. Timp de 30 de minute, proiectilele mortierelor au explodat în perimetrul de la Holloway. După această pregătire de artilerie, o puternică unitate a F.N.E. a atacat postul saigonez însărcinat să asigure securitatea în jurul taberei americane. *„Pierderile au fost foarte grele în rîndul forțelor saigoneze"*, menționează A.F.P. Atacînd acest perimetru, patrioții sud-vietnamezi au reușit să lovească punctul cel mai concentrat al armatei americane și saigoneze din regiunea Pleiku.

★

SAIGON 7 (Agerpres). — Sîmbătă dimineața, în delta fluviului Mekong a continuat invazia trupelor americane, începută de vineri. Corespondenții de presă semnalează că *este pentru prima oară de la începerea agresiunii în Vietnam cînd unități ale armatei americane pătrund în această regiune a Vietnamului de sud.* Pînă în prezent ei se mulțumeau doar să sprijine „logistic", adică cu foc de artilerie, trupele saigoneze care acționau aici împotriva forțelor patriotice.

Debarcarea pușcașilor marini americani a avut loc în blindate amfibii și cu elicoptere. Un mare număr din aceste vehicule amfibii, la scurt timp după coborîrea pe „țărm", s-au înfundat în mlaștinile care mărgineau plaja, fiind necesare eforturi deosebite pentru scoaterea lor la liman.

Relatînd evenimentul, corespondentul agenției Reuter scrie : „Trupele americane au intrat în contact cu armate... de furnici roșii, care i-au năpădit pe soldați... în rest, numai împotmoliri...".

„Am văzut cu propriii noștri ochi"...

HANOI 7 (Agerpres). — *„Am văzut cu propriii noștri ochi fapte probînd încălcarea de către S.U.A. a suveranității R. D. Vietnam, sabotarea producției pașnice și a vieții poporului vietnamez ca urmare a bombardamentelor aviației și atacurilor navale împotriva unor zone dens populate, precum și fapte confirmînd utilizarea masivă a unor arme inumane"*, au declarat vineri la Hanoi, în cadrul unei conferințe de presă, membrii delegației Comitetului japonez pentru cercetarea crimelor de război comise de americani în Vietnam. Compusă dintr-un fizician, un jurist, un cercetător în domeniul politicii internaționale, corespondentul unei publicații științifice, un lucrător pe tărîm social și doi fotoreporteri, delegația se află în Vietnam la invitația Comitetului nord-vietnamez de anchetă a crimelor de război comise de imperialiștii americani.

★

La 6 ianuarie unități ale Armatei populare vietnameze din provinciile Thanh Hoa și Yen Bai au doborît trei avioane americane, au avariat numeroase altele și au capturat o serie de piloți-pirați. Astfel, numărul total al avioanelor americane doborîte pînă în prezent pe teritoriul R. D. Vietnam se ridică la 1 629.

Primele operațiuni în delta Mekongului, primele pierderi. **În fotografie:** Răniți aduși de pe front cu elicopterul

Încheierea vizitei primului ministru danez în Polonia

VARȘOVIA 7. — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghiță, transmite : În cadrul unei întîlniri cu reprezentanții presei poloneze și străine, Otto Krag, primul ministru și ministrul de externe al Danemarcei, a subliniat însemnătatea dialogului polono-danez, care, după părerea sa, va continua să se dezvolte în anii următori. Premierul danez a remarcat că în ciuda barierelor existente încă între Răsărit și Apus, în ciuda unor probleme rămase încă nesoluționate, în relațiile dintre R. P. Polonă și Danemarca s-a ajuns la un înalt grad de înțelegere și încredere reciprocă. Războiul din Vietnam, a declarat vorbitorul, frînează orice progres în destinderea internațională. El a adăugat că danezii privesc cu mare neliniște escaladarea războiului din Vietnam și consideră că soluționarea conflictului trebuie să se facă pe o cale care să asigure poporului vietnamez dreptul de a-și hotărî singur viitorul. *Primul ministru danez s-a pronunțat pentru încetarea bombardamentelor asupra teritoriului Republicii Democrate Vietnam.* În continuare, Otto Krag s-a referit la problemele securității europene, pronunțîndu-se în favoarea convocării unei conferințe pe această temă.

Sîmbătă s-a încheiat vizita oficială pe care Jens Otto Krag, primul ministru și ministrul afacerilor externe al Danemarcei, a făcut-o în Polonia. Sîmbătă dimineață el a fost primit de Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P.

Incursiuni portugheze în teritoriul zambian

NEW YORK 7 (Agerpres).— Într-o scrisoare adresată secretarului general al O.N.U., U Thant, ambasadorul Zambiei la Națiunile Unite, J. B. Mwemba, a anunțat că guvernul zambian a hotărît să trimită trupe la frontiera cu Angola „ca o măsură de precauție pentru a proteja pe cetățenii zambieni împotriva unor noi atacuri din partea trupelor portugheze. În scrisoare se subliniază că „incursiunile portugheze în teritoriul zambian au loc aproape în fiecare zi" și pînă la data de 27 decembrie militari portughezi „au ocupat localitatea Kemba din Zambia". Guvernul zambian a arătat că la sfîrșitul lunii noiembrie și la sfîrșitul anului 1966 au avut loc mai multe atacuri ale forțelor portugheze asupra teritoriului Zambiei, între care și bombardarea localității Musala, care s-a soldat cu uciderea a două persoane și rănirea altora.

IN ADUNAREA NAȚIONALĂ A TURCIEI

Dezbateri în problema revizuirii acordurilor militare turco-americane

ANKARA 7 (Agerpres). — În Adunarea Națională a Turciei au avut loc dezbateri în problema revizuirii acordurilor militare turco-americane. Luînd cuvîntul, ministrul afacerilor externe al Turciei, Ihsan Sabri Caglayangil, a declarat că Ankara și Washingtonul vor proceda în cursul la revizuirea celor 54 de acorduri existente. Totodată, el a menționat că cele două guverne au căzut de acord ca această revizuire să aibă loc pe baza unor principii enunțate de Turcia.

ÎN ITALIA

AGRIGENTO DIN NOU LA ORDINEA ZILEI

În Italia, dosarul Agrigento se află din nou la ordinea zilei. L-a readus în actualitate înfringerea, în ziua de 29 decembrie, a guvernului sicilian, la votul asupra bugetului în parlamentul regional. Guvernul regional sicilian, care, după modelul coaliției guvernamentale centrale, era compus din reprezentanții a trei partide (democrat-creștin, socialist-unificat și republican) a demisionat în aceeași zi. Au votat împotrivă 47 de deputați și 42 — pentru. De fapt, socialiștii se despărțiseră încă dinainte de colegii lor democrat-creștini din rîndurile guvernului pentru a cere, alături de celelalte partide de stînga, dizolvarea imediată a consiliului comunal din Agrigento.

Se știe ce evocă numele acestui oraș sicilian în viața politică a Italiei. La 19 iulie 1966, Agrigento a fost lovit de o catastrofă : surparea unui deal pe care era construit un întreg cartier. 8 000 dintre locuitorii orașului au rămas fără adăpost. După cum a stabilit raportul unei comisii parlamentare de anchetă, răspunderile revin unui grup de constructori și speculanți de locuințe, care au încălcat prevederile legale, de edili care le-au tolerat abuzurile, de politicieni legați de partidul democrat-creștin care i-au acoperit. Dar, după cum scrie ziarul „l'Unità", „la Agrigento nu s-a făcut dreptate : speculanții rapace din Valea Templelor (așa se numește cartierul sinistrat — n. r.) și cei care le-au asigurat acoperire și sprijin, nu au avut nimic de suferit, cel puțin pînă acum". Mai mult, sumele alocate ca ajutoare de organele centrale și regionale au rămas în cea mai mare parte necheltuite, numărul familiilor adăpostite și acum în locuințe improvizate este de cîteva mii.

Încurajați de toleranța manifestată, vinovații au prins curaj și, la 21 decembrie, au ajuns să insceneze, cu ajutorul unor elemente deochiate, un adevărat asalt al prefecturii, devastînd apoi localul serviciului cadastral unde se aflau o parte din actele anchetei întreprinse împotriva lor ; lozincile „manifestanților" erau semnificative : „Jos ancheta ! Vrem amnistie !" Scopul urmărit era evident : dezorientarea și intimidarea mișcării populare, care cere măsuri exemplare de pedepsire a vinovaților și o acțiune eficientă de ajutorare a sinistraților.

Cercurile locale și centrale ale partidului democrat-creștin au luat în grabă măsuri de limitare a înfringerii politice suferite prin căderea guvernului de coaliție sicilian. „La Stampa", consideră că se va alcătui un nou guvern regional format numai din democrat-creștini. De altfel, aceeași soluție a fost aplicată și în orașul Agrigento însuși, unde, după trei luni de criză în ce privește alcătuirea consiliului comunal, a fost alcătuit un consiliu comunal numai din democrat-creștini, ceea ce a dus, după cum s-a văzut ulterior, la declanșarea crizei guvernului regional.

Cazul Agrigento și noile lui implicații au mărit tensiunea existentă în rîndurile majorității parlamentare pe care se sprijină coaliția guvernamentală de centru stînga. După partidul socialist unificat, și partidul republican a cerut dizolvarea consiliului comunal din Agrigento. Așa că democrat-creștinii sînt în prezent izolați în această chestiune.

Clarificări se așteaptă de la reuniunile forurilor de conducere ale celor trei partide ale coaliției guvernamentale care vor avea loc în curînd.

A. CERNEA

CANADA

„MERITĂ SĂ LUPTĂM PENTRU A RĂMÎNE INDEPENDENȚI"

Fostul ministru de finanțe Walter Gordon și-a făcut intrarea în cabinetul canadian ca ministru fără portofoliu.

Lider al partidului liberal, Gordon este un adversar declarat al integrării economiei Canadei în economia S.U.A. și un partizan hotărît al apărării intereselor naționale pe tărîm economic. *„Trebuie puse piedici dominației crescînde asupra vieții noastre economice de către străini* — scria Gordon în urmă cu cîteva luni. *Și eu cred* — adăuga el — *că marea majoritate a canadienilor vor hotărî că merită să luptăm pentru a rămîne independenți"*. Presa compară poziția lui Gordon cu cea a ministrului de finanțe Mitchell Sharp, care este adept al „continentalismului economic", formulă de natură să promoveze expansionismul Statelor Unite. Revenirea lui Gordon ar putea să indice că primul ministru Pearson este mai puțin convins decît pare de temeinicia ideilor actualului său ministru de finanțe și că dorește ca și teza opusă să se facă auzită în cadrul cabinetului său.

ECRAN

ÎN JUNGLA AMAZOANELOR Emoție. Palpitație. Timp de 16 zile, nici o veste de la cei doi cineaști francezi, frații Gourguechon, care, plecați din capitala Perului, s-au afundat în jungla Amazoniei pentru a filma aspecte din viața indienilor Cam-

pas. În sfîrșit, întorși teferi la Lima, ei povestesc peripețiile. Au înaintat pe fluviu cu o canoe, dar ploile torențiale au făcut imposibilă întoarcerea pe aceeași cale. Au luat-o pe jos și au ajuns cu bine datorită ospitalității indienilor, care i-au hrănit și le-au servit drept ghid. „Campascienii" nu cunoscuseră pînă atunci nici un străin, nici măcar un peruvian alb. „Dar sînt niște oameni interesanți, minunați" — spun cineaștii. Așteptăm cu interes filmul. S-ar putea să ne releve o dată mai mult un umanism al „primitivilor", în puternic contrast cu „civilizații" care, în diverse puncte ale lumii, „descoperă" jungla cu napalm și gaze toxice.

„RĂZBOIUL FRIGIDERELOR" 25 000 de frigidere italiene ajunse pe piața franceză vor face cale-ntoarsă. Motivul ? Formal: necorespondență cu normele de tehnicitate ale Parisului. Real : o contraofensivă într-un „război economic", care durează de mai mulți ani și în care industria electromenajeră italiană — a treia din lume și prima din Europa occidentală — a marcat necontenit puncte. După noua repriză, o scădere bruscă a temperaturii în relațiile dintre firmele concurente din cele două țări. Iar iluziile despre „armonia" în Piața comună puse... la frigider.

LAURI Antrenorul „națională" de fotbal a Angliei, Alf Ramsey, va putea să-și precedă numele de prestigiosul titlu de „sir". Căpitanul echipei, faimosul Boby Moore, își va înscrie pe cartea de vizită inițialele O.B.E., ceea ce înseamnă ofițer al imperiului britanic. Iată numai două nume de pe lista de „onoruri" acordate de regină și premierul englez cu prilejul Anului Nou. Ea conține de asemenea nume de medici, industriași, oameni de afaceri, în special cei care au încurajat exporturile. După cum remarcă presa, o singură „inovație" : lista nu cuprinde de data aceasta nici o distincție pentru merite politice.

TARZAN Agenția de informații din Malawi relatează că un leopard s-a năpustit asupra vînătorului care a tras în el. Omul a învins fiara, în-

figînd pumnul în botul felinei, care a pierit sufocată. Malawi se mîndrește cu temerarul ei Tarzan.

Forțe pretoriene pentru interese străine

Eduardo Hughes GALEANO
publicist uruguayan

Anii din urmă au prilejuit o restructurare a armatelor în cele mai multe țări ale Americii Latine. O serie de consfătuiri militare ca și de manevre comune ale forțelor armate din unele țări latino-americane au oferit o mărturie a schimbărilor ce au intervenit în schema tradițională ; potrivit acestor schimbări inamicul se află înăuntru și nu în afara fiecărei țări. Principiului clasic că armata servește apărării suveranității amenințate din afară îi ia locul un principiu nou, născocit de Pentagon și aplicat de forțele armate din majoritatea țărilor continentului, și, anume că dușmanul este „subversiunea internă" iar acest lucru implică o redefinire a însăși noțiunii de „frontieră".

Ideea de a instituționaliza pe tot întregul continent american un „cordon sanitar" împotriva penetrației ideilor „subversive" și de a crea o armată interamericană permanentă pentru a înăbuși orice manifestare de nemulțumire populară în oricare punct al Americii Latine a fost pusă „la ordinea zilei" imediat după criza dominicană. La puțin timp după brutala intervenție armată americană la Santo Domingo și după masacrul săvîrșit acolo de „pușcașii marini", în Organizația Statelor Americane (O.S.A.) s-au auzit primele voci care chemau să se creeze urgent un dispozitiv „de apărare" interamerican. Ele aparțineau acelora care ar fi dorit să pună la adăpost Statele Unite de neplăcuta situație de a interveni **în mod unilateral** în altă țară pentru a trece prin foc și sînge o revoltă populară. Dar foarte puține guverne s-au grăbit să dea curs deciziei pe care o luase, fără să se fi consultat cu cineva, președintele S.U.A. Johnson. Președintele Argentinei, Illia, a refuzat formal să trimită trupe în Republica Dominicană, ceea ce nu i s-a iertat și a constituit una din cauzele căderii sale ulterioare.

La sfîrșitul anului 1965 a avut loc sesiunea de la Rio a miniștrilor de externe ai statelor din O.S.A. pentru Vietnam. Înainte de a se împlini un an a avut loc, la Buenos Aires, Conferința reprezentanților armatelor americane ; de astă dată presiunea nord-americană în vederea creării „forței permanente" a fost exercitată prin intermediul reprezentanților armatei braziliene. Încă înainte de conferința de la Buenos Aires, generalul Juracy Magalhaes, ministrul de externe brazilian, a întreprins o călătorie prin Uruguay, Argentina, Chile și Bolivia pentru a promova din nou ideea creării acestei forțe. În timpul turneului său, ministrul de externe brazilian a întîlnit la Montevideo, Buenos Aires, Santiago și La Paz numai refuzuri mai mult sau mai puțin categorice. Cele patru guverne se opuneau ideii creării „forței permanente" din motive diferite. Este cazul să observăm că, de pildă, guvernul militar al Boliviei, motivîndu-și refuzul, a invocat în mod expres „principiul neintervenției și autodeterminării popoarelor", — deși este notoriu că în această țară se recrutează soldați pentru a lupta în Vietnam. În ce privește Argentina, poziția ei este contradictorie. La început, regimul noului președinte Ongania fusese un partizan entuziast al creării „forței interamericane permanente" (F.I.P.) dar cu cîteva zile înainte de reuniunea de la Buenos Aires ministrul de externe Costa Mendez a declarat că „guvernul său nu vede încă oportunitatea constituirii F.I.P." În fapt, argentinienii au fost primii care s-au făcut ecoul neliniștii resimțite de delegația nord-americană din cauză că F.I.P. ar putea să funcționeze în afara organelor militare ale O.S.A. „Soluțiile indirecte", preconizate de către șefii armatei argentinene, constau în a face posibilă intervenția colectivă sub controlul O.S.A. — organism dependent în mod notoriu de Statele Unite. Generalul argentinean Lanusse a cerut în mod formal reactivizarea Consiliului interamerican al apărării — suborganism al O.S.A. care îndeplinește în prezent o funcție pur consultativă.

În aceste condiții are loc desnaționalizarea armatelor din multe țări latino-americane ; înarmate și instruite de Pentagon, ele nu se pregătesc pentru misiunea de apărătoare ale suveranității, ci se transformă tot mai mult în gărzi pretoriene în serviciul claselor asupritoare și ale monopolurilor nord-americane. Firește, existența în majoritatea armatelor a unor ofițeri tineri cu stare de spirit patriotică constituie excepții.

Șeful Statului major al armatei S.U.A., generalul Harold Keith Johnson, aflîndu-se la Buenos Aires, n-a ascuns interesul țării sale de a se bizui eventual pe sprijinul armatelor latino-americane în Vietnam. Comentînd aceste declarații, unii observatori au arătat că rezoluțiile adoptate în sensul creării unei noi structuri militare dependente de O.S.A. nu sînt deloc străine de îndemnurile nord-americane de a sprijini în mod activ războiul din Vietnam. Nu va fi însă ușor pentru șefii militari din țările latino-americane respective să-și convingă tineretul că „este necesar să se ducă la moarte în sud-estul asiatic". Împotrivirea pe care agresiunea nord-americană a trezit-o în lumea întreagă face foarte riscantă o astfel de încercare.

Deocamdată este cert că armatele latino-americane, dependente de O.S.A., se pregătesc pentru „operațiuni" pe scară regională în numele unor interese care nu sînt cele ale țărilor și popoarelor lor.

„Astro-maimuța". La Paris, la Centrul aerospațial al aviației militare, 20 de maimuțe (specia „maccaca nemestrina") se antrenează în fiecare dimineață pentru sarcina de cosmonaut. Ele urmează să fie lansate în viitorul apropiat la Hammaguir.

■ **MANILA. Un avion al armatei americane de tip „P-5" s-a prăbușit vineri în Marea Chinei de sud, provocînd moartea celor 10 membri ai echipajului. Avionul decolase de la o bază militară aeriană americană de pe insula Corregidor pentru un zbor de antrenament.**

■ **DELHI. 22.000 de muncitori și funcționari de la Departamentul irigațiilor s-au alăturat grevei funcționarilor de la instituțiile de stat din statul indian Uttar Pradesh. De asemenea, în numeroase localități a fost paralizat transportul orășenesc. În statul Kerala, unde sînt în grevă salariații de la întreprinderile de stat, în ultimele două zile au fost reținute de poliție aproximativ 1 700 persoane.**

■ **BUDAPESTA. Agenția M.T.I. anunță că întreprinderea ungară de comerț exterior „Tehnoimpex" a semnat la Budapesta un tratat cu un consorțiu franco—vest-german (din care fac parte grupul francez Renault și firmele vest-germane „Mahn" și „Ferrostahl") cu privire la cooperarea în vederea construirii în orașul Győr a unei uzine de motoare Diesel.**

■ **PARIS. Biroul confederal al Confederației Generale a Muncii din Franța (C.G.T.) a hotărît ca congresul C.G.T. să aibă loc între 11 și 16 iulie 1967.**

■ **GENEVA. Sîmbătă dimineața a încetat din viață la vîrsta de 86 de ani, celebrul dirijor german Karl Schuricht. El a fost mulți ani conducător al orchestrei Filarmonicii din Viena.**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii